

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14P/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214221
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6714214221.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci starostlivosti súdu o pôvodne O. O. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. A. XXXX/XX, XXX XX R., Z. F., Š. P. Z. F. V. H. F. V. P. O. W. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. A. XXXX/XX, XXX XX R., Z. F., Š. P. Z. F. V. H. F., v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, so sídlom J. Jiskru 249/6, 960 09 Zvolen, Slovenská republika, deti rodičov: matky M. Š., F. Š., D.. XX.XX.XXXX, H. N. A. XXXX/XX, XXX XX R., Slovenská republika, štátnej občianky Slovenskej republiky a Talianskej republiky a otca V. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. XXXXX O. Z., A., S. F. A. X, H. F., štátneho občana Talianskej republiky, zastúpeného adv. Giuseppe Martino, so sídlom 66013 Chieti, Via Pescara 520, Talianska republika, o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k deťom, takto

rozhodol:

I. Súd maloleté dieťa W. Y., D.. XX.XX.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky M. Š., D.. XX.XX.XXXX.

II. Otec V. Y., D.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého W. Y., D.. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 200,- Eur na sumu 320,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2018 so splatnosťou vždy do 10.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. Š., D.. XX.XX.XXXX.

III. Zročné výživné na maloletého W. Y., D.. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.09.2018 do 29.02.2020 v sume 2.160,- Eur s a p o v o ľ u j e otcovi V. Y., D.. XX.XX.XXXX splácať v mesačných splátkach v sume 100,- Eur počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku spolu s bežným výživným k rukám matky M. Š., D.. XX.XX.XXXX s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

IV. Súd konanie o zverenie dieťaťa O. Y., D.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky z a s t a v u j e.

V. Otec V. Y., D.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu plnoletého O. Y., D.. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 200,- Eur na sumu 320,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2017 so splatnosťou vždy do 10.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého dieťaťa.

VI. Zročné výživné na plnoletého O. Y., D.. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.09.2017 do 29.02.2020 v sume 3.840,- Eur s a p o v o ľ u j e otcovi V. Y., D.. XX.XX.XXXX splácať v mesačných splátkach v sume 100,- Eur počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku spolu s bežným výživným k rukám plnoletého dieťaťa s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

VII. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

VIII. Štátu sa nárok na náhradu trov konania voči účastníkom konania n e p r i z n á - v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka detí sa návrhom na začatie konania, ktorý bol doručený súdu dňa 03.10.2014 a doplnený dňa 23.02.2015 domáhala zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k deťom pochádzajúcim z manželstva, ktoré uzavreli s otcom detí v Chieti dňa 19.04.1997 v Talianskej republike a ktoré zaniklo rozvodom na základe rozsudku vydaného súdom v Chieti, Talianska republika č. 265/12 dňa 03.04.2012 právoplatným dňom 15.04.2012. Týmto rozsudkom súd v Taliansku schválil jej dohodu s otcom detí ešte ako manželov spísanú talianskym advokátom (ďalej len „dohoda o rozvode“). Dohoda o rozvode okrem samotnej dohody o rozvode manželstva obsahovala aj úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k deťom pochádzajúcim z manželstva, v tom čase obidvom maloletým a del'bu majetku manželov po rozvode. Ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností k deťom pochádzajúcim z manželstva O. V. W. bola medzi ňou a otcom detí dohodnutá a súdom schválená spoločná starostlivosť v trvalom bydlisku oboch detí, ktorým je od 01.01.2011 byt jej matky, A. XXXX/XX, R., Slovenská republika. Ohľadne výživného bolo dohodnuté, že výživné bude platiť len otec vo výške po 200,- Eur mesačne spolu na obidve deti, pri zohľadnení inflácie, a to začínajúc dňom zaniknutia manželstva. Výživné podľa dohody sa malo otcovi postupne zvyšovať od roku 2013, každým rokom od augusta o 50,- Eur mesačne, až do roku 2016. V Talianskej republike sa spoločná starostlivosť chápe ako situácia, kedy dieťa po rozvode súvisle býva v spoločnej domácnosti iba s jedným z rodičov, zatiaľ čo druhý rodič sa na starostlivosti podieľa vo väčšom rozsahu, ako by tomu bolo v prípade zverenia dieťaťa do výlučnej starostlivosti iba jednému z rodičov. Ďalšie pravidlá pre výkon spoločnej starostlivosti nie sú v Talianskej republike striktné stanovené a tieto sú ponechané na úvahách súdov. Ich rodičovská dohoda bola súdom v Chieti v rámci dohody o rozvode manželstva schválená. Pri podaní návrhu vychádzala z predpokladu, že rozhodnutie talianskeho súdu sa v Slovenskej republike uznáva a to bez potreby osobitného konania. Právomoc slovenského súdu na podanie návrhu odvodila od obvyklého pobytu detí, ktorým od 01.01.2011 sa stala výlučne Slovenská republika, keď deti bývajú s ňou v byte jej matky ul. A. XXXX/XX, R. a od tohto času nepretržite chodia do školy vo Zvolene t.j. v Slovenskej republike. Slovenskú republiku od 01.01.2011 ku dňu podania návrhu deti opustili len trikrát. V roku 2012 na dva týždne, v roku 2013 na tri týždne a v roku 2014 na tri týždne, a to z titulu návštevy otca v Taliansku počas letných prázdnin. Čo sa týka štátneho občianstva, obidve deti majú od narodenia po súčasnosť dvojité štátne občianstvo, teda občianstvo Slovenskej republiky a občianstvo Talianskej republiky. Ona sama je tiež občiankou Slovenskej republiky, ako i občiankou Talianskej republiky. Štátne občianstvo Talianskej republiky nadobudla splnením podmienok počas jej dlhodobého pobytu v Taliansku. Otec detí má talianske občianstvo. Podľa talianskeho práva rozvodu manželstva musí predchádzať minimálne trojročná odluka manželov. Dňa 20.12.2007 preto požiadali s otcom detí súd v Taliansku o schválenie dohody o odlúčení manželov, ktorej žiadosti bolo súdom vyhovené. V tomto čase si otec detí kúpil 3-izbový byt neďaleko miesta, v ktorom dovtedy spolu bývali. Do bytu sa odsťahoval, aby splnil podmienku odlúčenia. Ona s obidvomi deťmi bývala naďalej v pôvodnom byte, teda v byte, ktorý otcovi darovali jeho rodičia. Do roku 2009 sa ich vzťahy s otcom detí vyhrocovali. Nakoniec nevidela iné východisko ako odsťahovať sa z Talianska naspäť na Slovensko. Deti si chceli vziať so sebou a ponechať si ich vo svojej starostlivosti. V Taliansku po krachu manželstva bola jej ďalšia samostatná existencia neistá, najmä po ekonomickej stránke. Mala len príležitostné zamestnania. Jej príjmy popri starostlivosti o deti tvorili vždy len doplnkovú zložku príjmu rodiny. Otec detí s riešením, aby sa vrátila na územie SR súhlasil, udelil súhlas i s vycestovaním a odsťahovaním sa detí s ňou na územie SR, avšak si vyhradil do svojej výlučnej kompetencie rozhodovať o del'be majetku manželov ako aj o definitívnej úprave práv a povinností k deťom. Z Talianska s deťmi definitívne odišla žiť na Slovensko koncom roku 2010. V dohode o rozvode manželstva obidvaja navrhli talianskemu súdu, aby po absolvovaní viac ako trojročnej odluky vyhlásil ich manželstvo za ukončené a zároveň, aby odsúhlasil ich rozhodnutie v otázkach delenia majetku a starostlivosti o deti. Jej pozornosť upútalo, že v texte dohody o rozvode, ktorú pripravil otec detí s advokátom, bola ako forma starostlivosti o deti po rozvode uvedená starostlivosť spoločná, ktorá by sa mala uskutočňovať v byte jej matky vo Zvolene, bez jej vopred udeleného súhlasu. Upozornila vtedy otca detí, že spoločná starostlivosť v ich prípade s ohľadom na jej odchod s deťmi na Slovensko je absurdná. Otec detí trval na tom, aby deti zostali v starostlivosti spoločnej a že znenie dohody o rozvode musí ostať presne také, ako ho pripravil s advokátom. Jej v konečnom dôsledku spoločná starostlivosť neprekážala, lebo nikdy nemala za cieľ minimalizovať styk detí s otcom. Nakoniec návrh dohody o rozvode manželstva podpísala. Vtedy sa dokázala povzniesť aj nad rozdelením majetku tak, ako ho určil otec detí. Spoločná starostlivosť bola aj dôvodom, pre ktorý akceptovala relatívne nízke

výživné. Vtedy bola celkom logicky presvedčená, že na výchove a výžive detí sa otec bude podieľať okrem výživného uvedeného v dohode aj uhrádzaním časti potrieb detí v rámci poskytovania jeho dielu spoločnej starostlivosti. V kontexte spoločnej starostlivosti výživné stanovené v dohode o rozvode vnímala ako čiastočnú kompenzáciu výrazného rozdielu výšky príjmov medzi ňou a otcom detí. Od 01.01.2011 do dňa podania návrhu otec navštívil deti vo Zvolene celkom desaťkrát, spolu na 43 dní. Pri jeho návštevách vo Zvolene umožnila mu s matkou bývať v jej byte, len asi dvakrát sa otec ubytoval mimo jej domácnosti v hoteli vo Zvolene. Bolo to však z dôvodu, že pricestoval aj so svojou novou partnerkou. Počas pobytu otca detí v domácnosti, otec sa stravoval u nej. Vtedy otec kúpil pizzu, či zmrzlinu, keď bol s deťmi na prechádzke. Deťom nič cennejšie a ani užitočné neprinesol. S deťmi doposiaľ otec, a to od vysťahovania detí na územie SR, nestrávil sám žiadne vianočné, ani veľkonočné sviatky. Od rozvodu manželstva otec mal vo svojej vlastnej starostlivosti deti len počas troch letných návštev Talianska, spolu to bolo 8 týždňov. Na výkone spoločnej starostlivosti sa okrem toho podieľal za ten čas, kedy bol na návštevách vo Zvolene v ich domácnosti. Od rozvodu do podania návrhu to bolo 6 návštev v rozsahu spolu 26 dní. V tomto však spoločná starostlivosť o deti spočívala viac menej len v jeho osobnom kontakte s deťmi, bez akejkoľvek úhrady nákladov podstatných pre výchovu, či výživu detí. Otca detí pred podaním návrhu žiadala, aby jej vzhľadom k okolnostiam začal posielat vyššie výživné, než k akému sa zaviazal v dohode o rozvode. Jeho odpoveď na tieto požiadavky je stále rovnaká, že sa mu viac nedá prispievať a že ak sa jej nepáči, zariadi, aby sa deti vrátili do Talianska k nemu. S odstupom času sa nemôže ubrániť dojmu, že jeho skutočným cieľom pri zapracovaní inštitútu spoločnej starostlivosti do dohody o rozvode bolo a je zachovať pre seba, pod jej rúškom, najnižší možný rozsah výživného a všetky náklady spojené s výchovou detí nenápadne prenechať na nej a na jej matke. Ďalším dôvodom bolo, aby si vďaka spoločnej starostlivosti mohol uplatňovať výhody talianskeho daňového a sociálneho systému, ako napríklad daňové zvýhodnenie. Pripúšťa, že sa môže myliť, a že otec mienil spoločnú starostlivosť, ktorú si sám zapracoval do dohody o rozvode úprimne. Akurát precenil svoje sily a možnosti. V praxi od rozvodu manželstva až doposiaľ nepretržite resp. už od začatia manželskej odluky v roku 2007 až po dnes, deti sú v podstate v jej výlučnej starostlivosti, ktorá je spojená s úhradou všetkých ich podstatných potrieb. Otec detí ovláda len taliansky jazyk. Je štátnym občanom Talianskej republiky od narodenia. V Taliansku má dlhodobu stabilnú zamestnanie, v ktorom pracuje sústavne, a to od skončenia školského veku. Pracuje ako príslušník štátnej finančnej polície - Guardia di Finanza (GDF) v meste Chieti. Jeho príjem zo zamestnania ešte počas ich spoločného života dosahoval minimálne 2.500,- Eur, k tomu rôzne benefity. Pokiaľ ide o jeho majetok, otec detí dostal do daru od svojich rodičov 4-izbový podkrovný byt v rodičovskom dome. V ňom bývali počas spoločného života. Tiež od svojich rodičov darom získal pred viac ako 10 rokmi 50 %-ný podiel na prosperujúcej reštaurácii a kus pozemku (záhradu). Pred rozlukou v roku 2007 kúpil ďalší 3-izbový byt neďaleko rodičovského domu kde v čase podania návrhu pravdepodobne nebýva. Dozvedela sa, že počas roku 2014 sa otec presťahoval do rodinného domu v tej istej obci. Pravdepodobne nový dom kúpil a byt predal alebo ho prenajal. Byt od rodičov a reštauráciu podľa jej informácií dáva do prenájmu. Zato ziskava príjem približne 500,- Eur a to za prenájom bytu a príjem približne 300,- Eur za prenájom reštaurácie. V dohode o rozvode sa síce zaviazal uhrádzať sám akési pôžičky nadobudnuté počas manželstva, avšak bolo to so zjavným cieľom opodstatniť nízke výživné na deti. Nejaké pôžičky síce existovali, avšak všetko spoločne nadobudnuté zostalo výhradne jemu. Má vedomosť o jednej pôžičke a to za nábytok do detskej izby, ktorý komplet zostal v byte otca v Taliansku. Pokiaľ ide o pôžičku za motorové vozidlo Ford Fiesta, ktoré jej ako jediná vec vyčlenil zo spoločného majetku, akým spôsobom v skutočnosti financoval kúpu tohto vozidla, k tomu sa nevie vyjadriť. V dohode o rozvode otec poukazuje aj na výdavky, ktoré mu vznikajú v súvislosti s návštevou detí. Z bydliska otca detí v Taliansku premáva medzinárodný autobusový spoj vedúci priamo do Zvolena. Obojsmerný lístok stojí približne 160,- Eur. Otec však preferuje cestovanie nákladnejšie a to novým motorovým vozidlo značky Mercedes alebo letecky. Má vedomosť, že okrem detí z manželstva tento má ešte jedného dospelého 26-ročného syna z prvého manželstva, ku ktorému už však nemá vyživovaciu povinnosť. Po príchode na Slovensko sa najskôr snažila užiť cez rôzne príležitostné brigády, finančne jej vypomáhala matka. Po intenzívnom úsilí sa jej nakoniec podarilo nájsť si stabilnejšiu prácu a od 01.09.2011 sa zamestnala ako učiteľka na Základnej škole vo Vígľaši. Zamestnala sa len na dobu určitú, a to do konca školského roka 2013/2014. Od školského roka 2014/2015 si však našla prácu ako učiteľka na Základnej škole v Pliešovciach, avšak tiež len na dobu určitú. Má ukončené vysokoškolské pedagogické vzdelanie. V podstate sa vrátila k svojmu pôvodnému povolaniu, ktorému sa venovala krátko po skončení vysokej školy pred jej odchodom do Talianska v roku 1992. Ako učiteľka veľa nezarobí, ale nezarobila viac ani v Taliansku. Priemerne dosahuje mesačne v čistom príjme 560,- Eur aj s uplatnením daňového bonusu na oboch synov. Okrem závislého príjmu nedisponuje žiadnym ekonomicky významným majetkom a to či už hnutelným, alebo nehnuteľným. Z Talianska si

priniesla len motorové vozidlo značky Ford Fiesta. Prídavky na deti poberá približne v sume 44,- Eur mesačne. Žiť vo vyrovnanom rodinnom rozpočte však dokáže len vďaka podpore svojej matky kde môže s deťmi bezplatne bývať a ktorá zo svojho dôchodku okrem všetkých poplatkov súvisiacich s bytom prispieva aj na stravu pre deti a iné ich potreby. Matka okrem finančnej výpomoci jej pomáha aj s priamou starostlivosťou o deti, vodí deti do školy, zo školy, k lekárovi, k mimoškolskej činnosti, ostáva s nimi doma počas ich choroby a podobne. Okrem bežných výdavkov oboch detí súvisiacich so stravou, ošatením, zdravotnou starostlivosťou, s dochádzkou do školy a podobne má výdavky aj na mimoškolskú činnosť. Syn O. navštevuje kurz hry na gitaru a syn W. navštevoval dva roky tiež kurz hry na gitaru a popritom aj futbalový klub, ktorý navštevuje dodnes. Mesačné výdavky na mimoškolskú činnosť oboch detí za uplynulé roky dosahujú približne 40,- Eur spolu. Ich mimoškolské aktivity chcela rozšíriť avšak z finančných dôvodov to neprichádza do úvahy. Starší syn O. podstupuje dlhodobú liečbu nerovno rastených zubov za pomoci fixného strojčeka, čo ju doposiaľ stálo 900,- Eur. Počas letných a jarných prázdnin bráva deti na ozdravné pobyty, trojdňové, na ktoré sa snaží počas zvyšku roka našetriť. K jej osobným výdavkom podstatnejšieho charakteru patria okrem bežných výdavkov na stravu, ošatenie, či zdravie, predovšetkým náklady na dochádzanie do zamestnania, ktoré predstavujú mesačne minimálne 80,- Eur. Ďalej znáša náklady na splácanie úveru, ktorý si bola nútená zobrať v roku 2012 na prestavbu matkinho bytu. Rekonštrukcia matkinho bytu bola nevyhnutná z dôvodu havarijného stavu zariadení a inžinierskych sietí v kúpeľni a kuchyni, ako aj z dôvodu prispôsobenia dispozície bytu požiadavkám rastúcich detí. Nešlo o žiadny luxus. Na výmenu opotrebovaných okien a iné žiaduce vylepšenia jej už prostriedky nezostali, keď napokon dve zo štyroch okien na byte pre ich kritický stav vymenili za nové až v roku 2014, čo náklady na ne uhradil jej brat. Úver na prestavbu matkinho bytu si vzala vo výške 7.000,- Eur a spláca ho po 50,- Eur mesačne. Napriek všetkému je presvedčená, že aj v skromných ekonomických podmienkach vytvára za pomoci matky pre deti šťastné rodinné prostredie a že im dokáže zabezpečiť primeranú výživu ako aj výchovu na dobrej úrovni, čoho dôkazom sú výborné výsledky detí. Deje sa tak bez významnejšieho prispievania otca, ktorého diel spoločnej starostlivosti takmer v plnom rozsahu prevzala jej matka, a to tak v oblasti osobnej opatery o deti, ako aj po ekonomickej stránke. Za týchto okolností má za to, že neposkytovanie spoločnej starostlivosti voči deťom zo strany otca, s ktorou sa počítalo v čase uzatvárania dohody o rozvode, ako aj v čase rozhodovania talianskeho súdu o nej, predstavuje podstatnú zmenu pomerov nielen na strane otca detí, ale aj na strane jej a obidvoch detí, ktorá si vyžaduje nové rozhodnutie o výchovnom prostredí a tým aj o výživnom. Obidve mal. deti, keď v čase podania návrhu i O. bol maloletý, žiadala zveriť preto do svojej osobnej starostlivosti, výživné žiadala určiť zo strany otca detí po 400,- Eur mesačne, a to od podania návrhu.

2. Otec mal. detí vo vyjadrení zo dňa 09.11.2015, uviedol, že najprv žiada v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003“ (poznámka súdu: správne 2003“), čl. 15, ods. 1, písm. a/ resp. b/ postúpiť predmetnú vec na prejednanie talianskemu súdu, nakoľko podľa neho boli splnené podmienky podľa ods. 2 uvedeného čl. 15 písm. a/, ako aj ods. 3 písm. b/, c/, d/ tohto nariadenia. Zdá sa vhodné, aby túto vec preskúmal taliansky súd, berúc do úvahy skutočnosť, že sa tiež prejednáva zverenie detí do spoločnej starostlivosti oboch rodičov, a teda inštitút, ktorý bol do talianskeho právneho systému zavedený v roku 2006 (zákon č. 54), a ktorý podľa tvrdenia matky slovenský právny poriadok neobsahuje. Čo sa týka zverenia detí do spoločnej starostlivosti oboch rodičov, jediným kritériom, ktoré sa má brať do úvahy, je morálny a materiálny záujem detí. Čl. 155a talianskeho Občianskeho zákonníka uvádza, že súd môže zveriť deti do starostlivosti len jednému z rodičov len v takom prípade, keď by zverenie do starostlivosti druhého rodiča bolo v rozpore so záujmom maloletého. Preto žiadal, aby vec bola postúpená na prejednanie talianskemu súdu konkrétne Tribunale di Chieti, ktorý vydal rozsudok o rozvode. Samotný návrh považoval za nedôvodný. Poukázal na presné a starostlivé plnenie všetkých svojich povinností ohľadom styku s deťmi a úhrad platieb dohodnutých pri príležitosti dohody o rozvode manželstva. Poukázal na neexistenciu podmienok, ktoré by oprávňovali žiadosť o zmenu výšky výživného, keď poukazoval na neexistenciu zmenených majetkových podmienok na svojej strane. Matka detí popisuje a uvádza v návrhu svojvoľne záležitosti a skutočnosti, ktoré majú veľmi ďaleko k pravde a nie sú ničím podložené. Od mesiaca decembra 2010, kedy matka opustila spoločnú domácnosť, aby odišla natrvalo žiť do Zvolena (Slovensko), do miesta pobytu jej pôvodnej rodiny, kde doteraz býva, sa maximálne snažil chrániť synov a zabezpečiť, aby zánik manželstva nemal vplyv na ich rast a ich životné očakávania. S matkou detí sa zoznámili v roku 1992. V roku 1997 uzavreli manželstvo a to v systéme výlučného vlastníctva majetku. Spolužitie bolo harmonické počas celého obdobia. Po narodení synov sa s matkou rozhodli žiť odlúčene. Hlavný dôvod odluky spočíval v znepokojení, ktoré prežívala matka kvôli tomu, že nemohla žiť na Slovensku, keď znepokojenie u matky sa zosilnilo po smrti jej otca v roku 2005, kedy jej matka zostala doma sama s dcérou v Taliansku a so synom, ktorý pracuje a žije v Bratislave.

Rozhodne popiera tvrdenie matky o jeho mimomanželskom vzťahu. Tieto skutočnosti spôsobovali postupné odcudzovanie a viedli až k úplnému odcudzeniu. Po odlúčení (koniec roku 2007) matka detí dennodenne tlačila na to, aby súhlasil s jej návratom do krajiny jej pôvodu ako aj s tým, že si zoberie so sebou obidve deti. Toto riešenie spočiatku zamietal, pretože keby deti zostali v Taliansku, mohol by byť viac prítomný v ich živote a viac pomôcť matke pri starostlivosti o deti. Matka s deťmi totiž bývala v obydlí, ktoré sa nachádzalo na zvýšenom podlaží v tej istej budove, kde stále bývajú jeho rodičia a dvaja bratia s rodinami. S jeho rodinou matka dobre vychádzala a dobre vychádza. Matka počas celého pobytu v Taliansku nevykonávala žiadnu trvalú pracovnú činnosť s výnimkou príležitostných prác v reštaurácii, alebo v šľachtiteľskej škôlke sukulentných rastlín, občas nahradila priateľku pri upratovacích prácach. To jej neumožňovalo nadobudnúť taký majetok, ktorý by jej umožnil prispievať na obživu v rodine. Viackrát ju vyzýval, aby si našla prácu zodpovedajúcu vzdelaniu, napríklad ako prekladateľka. Matka detí bola stále viacej rozhodnutá, že sa chce vrátiť na Slovensko a odmietala si nájsť v Taliansku trvalú prácu. Po veľkom a neustálom naliehaní a ubezpečovaní, že návrat na Slovensko by jej veľmi prospel, že by si mohla nájsť stabilnú prácu a ďalej, že by on mohol navštevovať deti na Slovensku, spať s nimi v ich izbe a odviesť ich do Talianska podľa svojej vôle, súhlasil s presťahovaním koncom roka 2010 u detí na územie SR. Následne sa dohodli na rozvode manželstva s matkou detí za podmienok schválených súdom v Chieti. Tomuto vopred boli predložené príjmy a majetkové pomery ich obidvoch. V prvých mesiacoch po návrate matky na Slovensko chodil navštevovať deti veľmi často, nosil so sebou z Talianska veľmi veľa vecí, medzi iným nábytok a potraviny (pri jednej príležitosti dokonca išiel s priateľom karavanom, ktorý si požičal výslovne na to, aby odviezol to, čo by sa inak nezmestilo do motorového vozidla). Treba tiež mať na pamäti, že už v roku 2011 matka ho žiadala, aby sa vyhýbal tomu, že bude brať synov do Talianska, aby v nich nezobúdzal túžbu po domove, aspoň počas prvého roka. Uvedené malo za následok u neho veľké mimoriadne výdavky, dary, ktoré nosil synom, dodržiavanie ekonomickej časti dohody uzavretej pri rozvode manželstva, keď najmenej štvrťročne stále a pravidelne cestoval za hranice, aby navštevoval deti. Súhlasil, aby matka dostala do vlastníctva osobné motorové vozidlo značky Ford Fiesta s EČV: R., ktoré zakúpil v auguste 2010, a ktorého kúpnu cenu zaplatil resp. zaplatí vo forme splátkového kalendára v sume 174,- Eur mesačne až do augusta 2020 prostredníctvom automatického splácania zo svojho bežného účtu, ďalej zaplatil približne 3.000,- Eur v hotovosti matke, aby jej uľahčil sťahovanie na Slovensko, prevzal na svoju ťarchu platenie všetkých pôžičiek uzavretých počas trvania manželstva. V lete 2012 znášal v plnej výške náklady na autobusové lístky na cestu tam a späť pre deti aj pre matku, ktorá bola hosťom u jeho rodičov počas doby dvoch týždňov. V tom istom roku 2012 bol na Slovensku ďalšie tri razy (motorovým vozidlom, aj lietadlom). V júli 2013 išiel na Slovensko aj so svojim švagrom na 4 dni. Pri tejto príležitosti si vzal obidvoch synov a strávil s nimi 15 dní v Taliansku, keď následne ich odviezol na Slovensko spolu so svojou súčasnou manželkou. Ďalej v roku 2013 na Slovensko išiel ďalšie tri razy, motorovým vozidlom aj lietadlom. Špeciálne v mesiaci marec 2013 strávil so synmi 7 dní a nie 4 dni. V lete 2014 zaplatil letenku tam a späť pre matku, ktorá sa však už zdržiavala v Taliansku u svojho nového druhu, ako aj pre synov, ktorí zostali s ním celých 31 dní a stále v tom istom roku 2014 vycestoval na Slovensko ešte ďalšie tri razy motorovým vozidlom alebo lietadlom. Rovnako v roku 2015 zaplatil letenku tam a späť pre matku, ktorá opäť odišla ku svojmu novému druhovi, ako aj pre synov, ktorí pri tejto príležitosti zostali s ním celých 32 dní a stále v roku 2015 vycestoval na Slovensko ešte raz lietadlom, predtým v marci 2015 navštívil deti motorovým vozidlom. Z uvedeného vyplýva, že nie sú pravdivé tvrdenia matky, že účasť jeho ako otca na živote detí vo Zvolene a v Taliansku chýba, alebo že by bola nedostatočná. Skutočnú a veľkú účasť na denných potrebách synov dokumentujú koniec koncov komentáre a pošta, ktorú synovia neustále zverejňujú na sociálnych sieťach (facebook) v jeho prospech, keď s deťmi je dennodenne v kontakte aj prostredníctvom video-rozhovorov na Skype a cez mobilný telefón. Tieto skutočnosti budú môcť potvrdiť obidvaja synovia. Takto plne a starostlivo realizoval spoločnú starostlivosť o deti napriek vzdialenosti od synov, dennodennej práci, ktorú musí vykonávať ako pracovník verejnej správy v policajnej službe, napriek času a pozornosti, ktoré musí venovať tretiemu synovi V., D.. XX.XX.XXXX, H. N. S. F., H. S. V., D.. XX.XX.XXXX (V. W.), svojim rodičom, ktorí majú dnes už vysoký vek (otec podstúpil transplantáciu pečene a je na 100 %-nom invalidnom dôchodku). Pokiaľ ide o výdavky detí, ani jedno z detí už nenavštevuje kurz gitary, čo môžu obidve deti potvrdiť. Výživné na deti platí podľa dohody, ktorá bola schválená talianskym súdom, a to aj nad predpísanou povinnosť. O plnení tejto povinnosti dokladal výpisy z bankového účtu. Poukázal na to, že výživné napriek tvrdeniam matky je riadne zaplatené aj v období, kedy matka ešte nepodala návrh na zvýšenie výživného. Nie sú žiadne dôvody na zmenu výšky výživného, pretože u neho nenastala žiadna zmena pomerov. Od dátumu rozvodu do teraz sa vôbec nezmenili jeho majetkové pomery a ani podmienky týkajúce sa jeho príjmov, ktorý má v súčasnosti rovnaký, aký mal už v roku 2011, približne 30.000,- Eur ročne v hrubom, čo znamená, že čistý mesačný príjem (formálny) s výnimkou toho, čo ďalej upresní je približne 1.800,- Eur. Z

jeho mzdových listov za roky 2010 až 2015 však jasne sa ukazuje reálna výška jeho čistého mesačného príjmu, ktorý je približne 1.400,- Eur, nakoľko už od roku 2006, ešte počas trvania manželstva začal platiť pôžičku splácanú prevodom pätiny mzdy. Ide o pôžičku s 20 ročnou splatnosťou, ktorú si vzal v roku 2006 na rekonštrukciu domu, ktorý dostal ako dar od svojich rodičov. Tento sa nachádza v Brecciarola, kde má ďalší náklad vo výške 354,- Eur mesačne. Jeho príjmy sú rovnaké, aké boli v čase dohodnutia podmienok rozvodu manželstva, a to aj keď sa zoberú do úvahy dva prenájmy, ktoré dostáva od roku 2005 a ktoré po odrátaní 60 % dane dosahujú spolu výšku 350,- Eur mesačne. Teda čistá hodnota jeho príjmu má výšku 1.750,- Eur (1.400,- Eur + 350,- Eur). Na základe týchto predpokladov Tribunale di Chieti (súd v Chieti) schválil dohodu o rozvode manželstva. Nakoniec ako je možné zistiť z vyhľadávania údajov na internetovej stránke <<http://ec.europa.eu/eurostat/web/purchasing-power-tariffes/data/main-tables>> tabuľky parity kúpnej sily, ktoré vypracoval Eurostat, v poslednom roku, ktorý je k dispozícii má Taliansko hodnotu 101,9, kým Slovensko dosahuje hodnotu 68,6, čo znamená, že vec, ktorá v Taliansku stojí 101,90 Eur sa na Slovensku môže kúpiť za 68,60 Eur. Z týchto dôvodov vo veci samej, ak súd bude rozhodovať, žiadal návrh matky zamietnuť.

3. O žiadosti otca o postup súdu v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, čl. 15, ods. 1 písm. a/ resp. písm. b/, a to o postúpenie veci na prejednanie talianskemu súdu z dôvodu, že boli splnené podmienky podľa ods. 2 uvedeného čl. 15 písm. a/, ako aj ods. 3 písm. b/, c/ a d/ súd rozhodol uznesením sp.zn. 14P/34/2014-830 zo dňa 09.01.2017, keď žiadosť otca vyhodnotil za neopodstatnenú z dôvodov uvedených v tomto uznesení.

4. Otec aj po tomto rozhodnutí súdu svoju námietku zopakoval v niekoľkých nasledujúcich vyjadreniach vo veci. Naposledy to bolo vo vyjadrení zo dňa 25.02.2020, kde navyše žiadal, aby bol návrh týkajúci sa ekonomických záležitostí oddelený od návrhu týkajúceho sa zverenia detí do starostlivosti matky s poukazom na to, že podľa čl. 8 Dohody z Haagu zo dňa 02.10.1973, v prípade rozvodu sú povinnosti výživného medzi rozvedenými manželmi upravované zákonom štátu, v ktorom bol vyhlásený rozvod, a v tomto špecifickom prípade talianskym zákonom, preto žiadal, aby po oddelení ekonomického návrhu od návrhu na zverenie do osobnej starostlivosti súd vyhlásil, že nie je príslušný na konanie, a to v prospech súdnej právomoci talianskeho súdu.

5. Nakoľko otec opakovane vznášal námietku a to i nedostatku právomoci súdu (slovenského súdu) na konanie v predmetnej veci, súd sa touto námietkou zaoberal v tomto rozsudku. Vyhodnotil túto námietku za nedôvodnú.

6. Z konania vyplynulo, že deti sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a Talianskej republiky. Pochádzajú zo zmiešaného manželstva matky, štátnej občianky Slovenskej republiky a Talianskej republiky a otca, štátneho občana Talianskej republiky. Na základe dohody rodičov (ešte za trvania manželstva rodičov), ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, hoci deti mali pôvodný obvyklý pobyt v Talianskej republike, kde sa narodili a žili s obidvomi rodičmi do konca roku 2010, sa deti s matkou presťahovali na územie Slovenskej republiky. Od konca roka 2010 obidve deti majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Žijú v Meste R., X.. A. XXXX/XX, navštevujú tu školu, majú tu vybudované sociálne väzby, žijú s matkou a so starou matkou, majú tu priateľov, kamarátov, spolužiakov. Obidve deti tak od konca roka 2010 majú za súhlasu obidvoch rodičov obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, od roku 2011 sú na území Slovenskej republiky prihlásené i k trvalému pobytu na adrese R., X.. A. XXXX/XX (č.l. 1547-1548 spisu).

7. Pokiaľ súd má posúdiť otázku svojej právomoci vo veci s cudzím prvkom, kde matka podala návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k deťom, musí vychádzať jednak z práva Európskych spoločenstiev a Európskej únie, prípadne z bilaterálnych, či multilaterálnych zmlúv použijúc kolízne normy (zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom).

8. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

9. Týmto právne záväzným aktom v danom prípade je Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 (ďalej len „Nariadenie“), ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Predmetné Nariadenie spája do jedného textu ustanovenia týkajúce sa manželských vecí a vecí rodičovských práv a povinností. Nariadenie sa vzťahuje na všetky rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach (s výnimkou

vyživovacej povinnosti rodičov k deťom). Vo veciach rodičovských práv a povinností je otázka právomoci riešená v článkoch 8 až 14 Nariadenia, pričom právomoc sa určí v čase začatia konania na súde (článok 8 ods. 1 Nariadenia).

10. V danom prípade matka podala návrh na zverenie detí do svojej osobnej starostlivosti na slovenskom súde dňa 03.10.2014, kedy obidve deti na základe dohody rodičov mali už obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, na adrese R., A. XXXX/XX.

11. Podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

12. Podľa článku 9 ods. 1 Nariadenia, keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoj obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa.

13. Podľa článku 9 ods. 2 Nariadenia, odsek 1 sa neuplatňuje, ak sa nositeľ práva styku, ktorý je uvedený v odseku 1 podrobil právomoci súdov členského štátu nového obvyklého pobytu dieťaťa s účasťou na konaní pred týmito súdmi bez toho, aby namietal ich právomoc.

14. Manželstvo rodičov detí zaniklo na základe rozsudku vydaného súdom v Chieti, Talianska republika, č. reg. A.C.1994/11 č. chron. registra 2275, č. registra rozsudkov 265/12, ktorý bol vydaný dňa 03.04.2012 a nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2012. Rodičia detí sa dohodli na rozvode manželstva, ako aj na ďalších podmienkach uvedených v ich spoločnom návrhu na rozvod manželstva, ktorý predložili na schválenie súdu v Chieti, Talianska republika. Tento súd vyhlásil zánik občianskoprávných účinkov manželstva rodičov za podmienok uvedených v ich spoločnom návrhu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Z uvedeného rozsudku a spoločného návrhu manželov na rozvod manželstva vyplýva, že rodičia uzavreli manželstvo dňa 19.04.1997, z manželstva pochádzajú deti O. V. W.. Súd v Chieti dekrétom z 20.12.2007 schválil rozluku manželov na základe vzájomnej dohody tak, ako to žiadali v návrhu. Po troch rokoch nakoľko nedošlo k zmiereniu, podali manželia spoločný návrh na rozvod manželstva. Matka, teda manželka opustila miesto spoločného bydliska v decembri 2010 a odišla žiť trvale do R. (Z. F.), X.. A. XXXX/XX, do miesta svojho pôvodného bydliska, kde má do dnešného dňa trvalé bydlisko. Manželstvo rodičov detí bolo rozvedené s tým, že bola nariadená spoločná starostlivosť o deti podľa zákona č. 54 z 08.02.2006 a s tým, že deti budú mať naďalej trvalé bydlisko vo R. (Z. F.), X.. A. XXXX/XX v mieste trvalého bydliska pôvodnej rodiny ich matky, kde aj v čase spoločného návrhu rodičov na rozvod manželstva i žijú. Rozhodnutia v mene a v záujme detí, ktoré súvisia s každodennými potrebami detí budú môcť rodičia prijímať samostatne. Otec po včasnej dohode s matkou bude môcť vidieť a vziať so sebou deti vždy, keď si to bude želať, pričom ich pôjde navštíviť do krajiny ich trvalého bydliska. Na 20 dní v roku môže otec zobrať deti do miesta svojho trvalého bydliska v Taliansku. Vianočné sviatky od 24.12. do 06.01. a veľkonočné sviatky od štvrtka do veľkonočného pondelka budú deti tráviť striedavo, jeden rok s matkou a jeden rok s otcom. Letné prázdniny budú deti tráviť s otcom alebo s matkou dva mesiace na základe toho, ako sa vzájomne každý rok dohodnú najmenej 30 dní vopred s prihliadnutím na školské povinnosti detí a pracovné záväzky rodičov. Otec sa zaviazal prispievať na výživu detí sumou 200,- Eur mesačne a to do prvého dňa každého mesiaca odo dňa vyhlásenia rozvodu manželstva, pričom sa táto suma bude upravovať podľa indexu ISTAT. Táto suma sa zvýši na 250,- Eur od mesiaca august 2013 a na 300,- Eur od mesiaca august 2014. Od augusta 2015 sa zvýši na 350,- Eur a od augusta 2016 na 400,- Eur. Na ťarchu manžela zostáva platba všetkých mesačných splátok vo výške 174,- Eur (od septembra 2010 do augusta 2020) pôžičky, ktorá slúžila na zakúpenie motorového vozidla Ford Fiesta EČV: R. a to v mesiaci august 2010, majiteľkou ktorého je manželka. Rovnako zostávajú na ťarchu manžela aj všetky ostatné pôžičky uzatvorené počas trvania manželstva a za potvrdené sa musia považovať všetky ustanovenia priloženého návrhu na rozluku, ktoré sú v súlade s ustanoveniami uvedenými v tomto dokumente. Súčasne rodičia požiadali o nariadenie vzájomnej výmeny súhlasov účastníkov na pobyt v cudzine.

15. Podľa článku 21 ods. 1 Nariadenia, rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania.

16. Napriek tomu, že manželstvo rodičov detí zaniklo na základe rozsudku vydaného v Talianskej republike, ktorý sa uznáva na území SR bez osobitného konania, ktorý súčasne je i pôvodnou úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k deťom pochádzajúcim z manželstva, nakoľko deti od konca roku 2010, od mesiaca december 2010 majú na základe dohody rodičov obvyklý pobyt na území Z. F., R., A. XXXX/XX, teda v čase podania návrhu matkou na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností (rok 2014) obidve deti mali a doposiaľ stále majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, je daná právomoc slovenského súdu vo veciach rodičovských práv a povinností k týmto deťom v zmysle článku 8 ods. 1 Nariadenia.

17. Otec v zásade právomoc slovenského súdu na konanie ani nenamietal, len žiadal o postup v zmysle článku 15 ods. 1 písm. a/, resp. písm. b/ tohto nariadenia, teda o postúpenie veci na prejednanie talianskemu súdu, konkrétne súdu v Chieti, nakoľko podľa neho boli splnené podmienky podľa ods. 2 článku 15 písm. a/, ako ods. 3 písm. b/, c/ a d/ Nariadenia.

18. Z článku 15 ods. 1 Nariadenia vyplýva, že vo výnimočných prípadoch, ak sa súdy členského štátu, ktoré majú právomoc vo veci samej, domnievajú, že súd iného členského štátu, vo vzťahu ku ktorému má dieťa osobitnú väzbu, je vhodnejšie umiestnený na prejednanie veci alebo jej špecifickej časti, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa, môžu:

a/ prerušiť konanie vo veci alebo jej časti a vyzvať účastníkov, aby podali svoj návrh na súd tohto iného členského štátu podľa odseku 4; alebo

b/ požiadali súd iného členského štátu, aby prevzal právomoc podľa odseku 5.

19. Podľa článku 15 ods. 2 Nariadenia, odsek 1 sa vzťahuje:

a/ na návrh účastníka; alebo

b/ z vlastného podnetu súdu; alebo

c/ na žiadosť súdu iného členského štátu, vo vzťahu ku ktorému má dieťa osobitnú väzbu podľa odseku 3.

20. S postúpením na základe vlastného podnetu súdu alebo na žiadosť súdu iného členského štátu musí súhlasiť aspoň jeden z účastníkov.

21. Podľa článku 15 ods. 3 Nariadenia, dieťa má osobitnú väzbu k členskému štátu podľa odseku 1, ak tento členský štát:

a/ sa stal miestom obvyklého pobytu dieťaťa po tom, ako sa na súde, ktorý je uvedený v odseku 1 začalo konanie; alebo

b/ je miestom pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa; alebo

c/ je štátom, ktorého štátnu príslušnosť má dieťa; alebo

d/ je miestom obvyklého pobytu nositeľa rodičovských práv a povinností; alebo

e/ je miestom, kde sa nachádza majetok dieťaťa, a vec sa týka opatrení na ochranu dieťaťa vo vzťahu ku správe, udržiavaniu alebo nakladaniu s týmto majetkom.

22. Matka, a ani kolízny opatrovník detí (a to aj za staršieho syna v čase jeho maloletosti) nesúhlasili s návrhom otca na postup podľa článku 15 ods. 1 písm. a/, resp. písm. b/ Nariadenia.

23. Na základe skutočností, ktoré boli zistené v konaní, súd dospel k názoru, že v danej veci nejde o výnimočný prípad, kedy by na prejednanie veci bol vhodnejší súd v Chieti, v Talianskej republike a teda, že by súd mal prerušiť konanie a vyzvať účastníkov aby podali svoj návrh na tomto súde, prípadne požiadali súd v Chieti, Talianska republika, aby prevzal právomoc na prejednanie tejto veci, prípadne, aby súd z vlastného podnetu požiadal taliansky súd o prevzatie právomoci s následným postúpením veci. Opätovne súd uvádza, že i keď miestom pôvodného obvyklého pobytu detí bola Talianska republika, kde sa deti narodili a žili so svojimi rodičmi, od konca roku 2010, teda od decembra 2010 na základe dohody rodičov, deti žijú a bývajú na území Slovenskej republiky vo Zvolene, so svojou matkou a starou matkou, v čase podania návrhu matky v roku 2014 tu bývali už 4 roky, začali tu navštevovať školu, vytvorili si sociálne zázemie v podobe priateľov, kamarátov, spolužiakov, a i keď Talianska republika teda bola miestom pôvodného obvyklého pobytu detí, vzhľadom na uplynulý čas od presťahovania detí na územie SR, 4 roky, tiež vzhľadom na vek, v ktorom deti sa s matkou presťahovali na územie SR, O. mal vek 9 rokov, W. 7 rokov, súd je názoru, že deti v čase podania návrhu mali už vytvorené sociálne väzby k Slovenskej republike, kde už žili 4 roky, matka tu tiež mala obvyklý pobyt ako nositeľ rodičovských práv

a povinností, keď nemožno prihliadať len na skutočnosť, že obvyklým miestom pobytu otca ako nositeľa rodičovských práv a povinností je Talianska republika. Obidve majú štátnu príslušnosť k obidvom štátom, keď tak podľa názoru súdu nie sú naplnené podmienky osobitnej väzby detí v čase podania návrhu matkou k Talianskej republike v zmysle článku 15 ods. 3 písm. b/, c/ a d/ Nariadenia. Z uvedeného dôvodu súd nevyužil postup v zmysle článku 15 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Nariadenia, a ponechal si právomoc v predmetnej veci konať a rozhodovať o zmene výkonu rodičovských práv a povinností k deťom.

24. Pokiaľ ide o právomoc slovenského súdu ohľadne vyživovacej povinnosti rodičov (otca) k deťom, táto sa spravuje Nariadením rady (ES) č. 4/2009 z 18.12.2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „Nariadenie“).

25. V tomto Nariadení sa ustanovuje súbor opatrení zameraných na uľahčenie vyplácania pohľadávok na výživné v cezhraničných situáciách. Nariadenie sa uplatňuje na vyživovaciu povinnosť, ktorá vyplýva (okrem iného) z rodinných vzťahov. Vo veciach vyživovacej povinnosti je právomoc daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného alebo oprávneného; alebo súdu, ktorý má právomoc konať o osobnom stave osoby (napríklad o rozvode) alebo o rodičovských právach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním (pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov). Rozhodnutie o vyživovacej povinnosti vydané v jednom členskom štáte EÚ sa bez akéhokoľvek osobitného konania musí uznať v inom členskom štáte EÚ. Toto nariadenie nadobudlo účinnosť od 30.01.2009.

26. Z článku 8 Nariadenia vyplýva, že v rámci Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného sa Spoločenstvo a jeho členské štáty zúčastnili na rokovaní, ktoré 23.11.2007 vyústilo do prijatia Dohovoru o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 2007“) a Protokolu o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť (ďalej len „Haagsky protokol z roku 2007“). Tieto dva nástroje by sa preto mali v rámci tohto nariadenia zohľadniť.

27. Z článku 9 Nariadenia vyplýva, že oprávnenému na výživné by sa mohlo umožniť jednoduchým spôsobom dosiahnuť v členskom štáte vydanie rozhodnutia, ktoré bude automaticky, bez akejkoľvek ďalšej formality vykonateľné v inom členskom štáte.

28. Z článku 3 Nariadenia vyplýva, že v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

a/ súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo

b/ súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo

c/ súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo

d/ súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

29. Podľa článku 15 Nariadenia, rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané Haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23.11.2007 (ďalej len „Haagsky protokol z roku 2007“), určuje podľa tohto protokolu.

30. Obidve deti v čase podania návrhu matkou mali obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky a to podľa dohody rodičov z roku 2010, keď deti v decembri 2010 sa presťahovali z Talianskej republiky na územie Slovenskej republiky spolu s matkou, slovenský súd má právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, keď s týmto konaním je spojené i konanie o vyživovacej povinnosti, preto slovenský súd má právomoc konať i o vyživovacej povinnosti otca k deťom podľa článku 3 písm. b/ a písm. d/ Nariadenia.

31. Haagsky protokol o rozhodnom práve z roku 2007 určuje rozhodné právo pre výživné z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva a švagrovstva, vrátane výživného vo vzťahu k deťom bez ohľadu na to, či sú rodičia zosobášení.

32. Z Rozhodnutia Rady EÚ z 30.11.2009 o uzavretí Haagskeho protokolu z 23.11.2007 o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť Európskym spoločenstvom (2009/941/ES), z článku 3 vyplýva, že „Európske spoločenstvo vyhlasuje v súlade s článkom 24 protokolu, že vykonáva právomoc nad všetkými otázkami, ktoré sa spravujú protokolom. Jeho členské štáty sú viazané protokolom na základe jeho uzavretia Európskym spoločenstvom...“

33. Z článku 3 Haagskeho protokolu z 23.11.2007 o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť vyplýva, že pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak, vyživovacia povinnosť sa spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného (ods. 1).

34. Podľa článku 4 ods. 1 Haagskeho protokolu z 23.11.2007 (ďalej len „Protokol“), nasledujúce ustanovenia sa uplatnia v prípade vyživovacej povinnosti:

a/ rodičov voči svojim deťom.

35. Podľa článku 4 ods. 2 Protokolu, ak oprávnenému nemožno priznať výživné od povinného podľa právneho poriadku určeného podľa článku 3, uplatní sa právny poriadok štátu konajúceho súdu.

36. Podľa článku 4 ods. 3 Protokolu, bez ohľadu na článok 3, ak oprávnený podal návrh na príslušný orgán štátu obvyklého pobytu povinného, uplatní sa právny poriadok tohto štátu. Ak však oprávnenému nemožno priznať výživné od povinného podľa tohto právneho poriadku, uplatní sa právny poriadok štátu obvyklého pobytu oprávneného.

37. Podľa článku 4 ods. 4 Protokolu, ak oprávnenému nemožno priznať výživné od povinného podľa právneho poriadku určeného podľa článku 3 a odsekov 2 a 3 tohto článku, uplatní sa právny poriadok štátu ich spoločného štátneho občianstva, ak majú spoločné občianstvo.

38. Na základe článku 3 ods. 1 uvedeného Protokolu, vyživovacia povinnosť (rodičov voči deťom) sa spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného, čo je obvyklý pobyt detí, ktorým je územie Slovenskej republiky. V súdnej veci nebolo potrebné uplatniť kritériá v zmysle článku 4 ods. 2, 3 až 4 uvedeného Protokolu.

39. Na základe vyššie uvedeného potom súd dospel k záveru, že v danej veci je daná právomoc Slovenského súdu na konanie, pričom rozhodným právom tak pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k deťom, ako i k určení vyživovacej povinnosti je právo Slovenskej republiky.

40. Miestna príslušnosť na konanie tunajšieho súdu vyplýva z § 112 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

41. V čase začatia konania obidve deti mali bydlisko určené podľa dohody rodičov R., A. XXX/XX, teda miestne príslušný na konanie je Okresný súd Zvolen.

42. Ku svojej právomoci ešte súd dodáva, že na právomoc slovenského súdu konať v predmetnej veci nemá žiaden vplyv podanie návrhu otcom na súd v Chieti t.j. civilný súd v Chieti, Talianska republika, ktorý je datovaný dňom 29.06.2017 (č.l. 1223-1233 spisu), ktorým sa otec domáha zníženia výživného na deti na maximálnu celkovú sumu 200,- Eur mesačne, alebo na takú sumu, ktorá sa bude považovať za spravodlivú. Konanie o tomto návrhu je vedené pred súdom v Chieti, Talianska republika pod Rg.č. 736/2017, č. 736/17R.G.A.C., keď z obsahu spisu vyplýva, že v tejto veci talianskeho súdu bolo nariadené pojednávanie na deň 10.10.2017 s tým, že matka v konaní uviedla, že sa tohto pojednávania nezúčastnila, poklady, ktoré žiadal taliansky súd ku konaniu doručila s tým, že doposiaľ nebola talianskym súdom vyzumená o žiadnom ďalšom procesnom úkone, a ani jej nebolo v tejto veci doručené žiadne súdne rozhodnutie. Konanie však na slovenskom súde začalo skôr. Teda podaním návrhu otca na zníženie výživného na talianskom súde nedošlo k prekážke na strane slovenského súdu ďalej pokračovať v predmetnom súdnom konaní.

43. Otec detí v ďalšom vyjadrení zo dňa 12.09.2017 navrhol v konaní vypočítať obidve deti. Ďalej doplnil svoje mesačné príjmy a výdavky aktualizované k tomuto dňu, keď poukázal na to, že jeho čistý

disponibilný zostatok na každodenné živobytie sa takmer nezmenil (naopak zhoršil sa) oproti dňu, kedy boli dohodnuté podmienky rozvodu. Svoj príjem uviedol 1.750,- Eur mesačne v čistom, mesačné výdavky 400,- Eur ako výživné na synov, 250,- Eur pôžička Agos existujúca od roku 2000 a opätovne prerokovaná v roku 2015, 174,- Eur mesačná splátka za kúpu motorového vozidla v majetku matky, čo vyplýva napokon i z rozsudku o rozvode, 880,- Eur splátka úveru s 20-ročnou splatnosťou na kúpu bytu, kde v súčasnosti býva, 238,33 Eur je priemerná hodnota dane, čiže rozdiel predstavuje v mesačnom stave -194,33 Eur oproti jeho čistému mesačnému príjmu. K skutkovým okolnostiam doplnil, že po rozluke s matkou detí v roku 2007 splácal dva úvery, jeden v sume 354,- Eur približne mesačne so splatnosťou do roku 2026, ktorý bol dojednaný pre získanie likvidity a na základe ktorého bola zapísaná hypotekárna záruka na dom, ktorý mu darovali rodičia, druhý vo výške približne 630,- Eur mesačne so splatnosťou do roku 2033, ktorý bol dojednaný na kúpu nového bytu, ktorý zakúpil v roku 2008 a ktorého kúpa bola nevyhnutná, aby splnil podmienky rozluky v zmysle dohody z roku 2007. Tieto dva úvery ovplyvňovali jeho disponibilný čistý príjem už v čase dohody podmienok rozluky. Následne, vďaka výťažku z predaja obytných predmetných nehnuteľností boli príslušné úvery splatené, keď v roku 2014 dojednal tretí úver so splatnosťou ku roku 2039 nutný pre kúpu príbytku, kde má teraz bydlisko. Z uvedeného možno dospieť k záveru, že dokáže zabezpečiť svoje každodenné živobytie len vďaka príspevku svojej súčasnej manželky a teda v žiadnom prípade nemôže znášať zvýšenie záväzkov na výživné pre svojich synov, na ktorých starostlivosť a ochranu stále myslí. Dal do pozornosti, že matka v čase rozvodu nemala žiaden príjem, kým v súčasnom období pracuje a tým sa jej ekonomická situácia zlepšila. Naopak, jeho ekonomická situácia sa zhoršila, keď musel viackrát opätovne prerokovať pôžičky a predať byt, ktorý mu darovali rodičia, aby mohol uhrádzať platby.

44. Ďalej vo vyjadrení zo dňa 25.02.2020 otec detí uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach zo dňa 09.11.2015, zo dňa 12.09.2017 a napokon i zo dňa 06.03.2019 (na vyjadrení je uvedený nesprávny dátum 06.03.2018), ktoré predložil dňa 06.03.2019 pri svojom výsluchu pred dožiadaným talianskym súdom, ktorým bol všeobecný súd Tribunale di Pescara. Vo vyjadrení zo dňa 06.03.2019 zaktualizoval svoje pomery. Ďalej tu uviedol, že vzhľadom na to, že syn O. medzičasom dosiahol plnoletosť, a teda že tento sa môže slobodne stykať s rodičmi ako to považuje za najlepšie, a vzhľadom na blížiacu sa plnoletosť druhorodeného syna W. vyhlásil, že ak to bude chcieť mal. W., je ochotný sa vzdať spoločnej starostlivosti o neho a nebude klásť odpor, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky až do dosiahnutia plnoletosti.

45. V priebehu súdneho konania syn rodičov O., D.. XX.XX.XXXX nadobudol plnoletosť dňom XX.XX.XXXX. Vzhľadom na túto skutočnosť matka vzala späť návrh v časti o zverenie dieťaťa O. Y., D.. XX.XX.XXXX do jej osobnej starostlivosti.

46. Podľa § 29 ods. 1 CMP, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

47. Podľa § 29 ods. 2 CMP, súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

48. Vzhľadom k tomu, že matka vzala späť návrh v časti o zverenie O. do osobnej starostlivosti späť, súd konanie v tejto časti zastavil, keď v konaní v tejto časti nie je potrebné pokračovať, pretože syn rodičov O. medzičasom dosiahol plnoletosť, konkrétne dňa XX.XX.XXXX, tento nadobudol v plnom rozsahu všetky práva a povinnosti priznávané zákonom, preto nie je potrebné v tejto časti konania ďalej pokračovať (§ 29 ods. 1 a ods. 2 CMP). Matka, plnoletý Z. O., kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasili, otec sa pre neprítomnosť nevyjadril (§ 29 ods. 3 CMP).

49. Do nadobudnutia plnoletosti syn rodičov O. bol v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen. Veková hranica 18 rokov je podľa právnej úpravy v Zákone o rodine č. 36/2005 Z.z. z 19.01.2005, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) významná z hľadiska procesnoprávneho (do plnoletosti dieťaťa možno konanie o určenie výživného začať aj bez návrhu, kým po dovŕšení plnoletosti len na návrh oprávneného). Ak v konaní o výživnom pre mal. dieťa rozhoduje súd až po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa, je potrebné, aby plnoleté dieťa v konaní uviedlo, či nárok na výživné uplatňuje aj za dobu po dosiahnutí plnoletosti. Súd v takom prípade rozhodne o výživnom až do času rozhodovania. Plnenie dávok výživného, ktoré sa stali splatnými počas

nepĺnoletosti dieťaťa, rovnako ako dávok, ktoré sa stali splatnými po nadobudnutí plnoletosti, uloží súd povinnej osobe priamo voči dieťaťu; to sa týka aj nedoplatkov výživného za čas pred plnoletosťou (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 78/2009 zo dňa 19.05.2009 porovnaj tiež napríklad R67/1967, R2/1985, Zborník III. str. 308 a podobne).

50. Po nadobudnutí plnoletosti, plnoletý syn rodičov O. sa pripojil k návrhu na zvýšenie výživného od otca aj za čas po nadobudnutí plnoletosti. Prejavil tak vôľu pokračovať v konaní o zvýšenie výživného.

51. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváliť dohodu rodičov o výške výživného.

52. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

53. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

54. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

55. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

56. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

57. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

58. Podľa § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

59. I z právneho postavenia dieťaťa upraveného v § 43 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Cieľom tohto ustanovenia je zakotviť v zákone právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, a to jednak v rodine, jednak v súdnom konaní. Toto ustanovenie vychádza z čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa.

60. Po tom, čo prvorodený syn rodičov O. nadobudol plnoletosť a po tom, čo matka návrh o zverenie syna O. do svojej osobnej starostlivosti vzala späť, v ktorej časti súd konanie zastavil, predmetom súdneho konania zostal návrh matky na zverenie druhorodeného syna W. do jej osobnej starostlivosti a návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletého W., tiež návrh prvorodeného syna O. na zvýšenie výživného.

61. Vo veci bolo nepochybne zistené, že rodičovské práva a povinnosti rodičov k obidvom deťom boli upravené rozsudkom, ktorý bol vydaný súdom v Chieti, Talianska republika, na základe ktorého zaniklo manželstvo rodičov detí a boli upravené práva a povinnosti rodičov k deťom za podmienok schválených

rozvodovým súdom, keď rozsudok bol vydaný dňa 03.04.2012, právoplatný dňa 15.04.2012 s tým, že jeho obsah je už uvedený v dôvodoch tohto rozsudku. Tento rozsudok je uznaný na území SR bez osobitného konania. Starostlivosť o obidve deti v čase vydania tohto rozvodového rozsudku bola rodičmi upravená ako spoločná starostlivosť o deti, ktoré v tomto čase mali trvalé bydlisko vo R. (Z. F.) X.. A. XXXX/XX, teda v mieste trvalého bydliska pôvodnej rodiny ich matky, kde žijú doposiaľ. Tieto skutočnosti vyplývajú z uvedeného rozsudku, ktorý bol doložený v súdnom konaní.

62. Matka pri svojom výsluchu vypovedala, že od decembra 2010 sa zdržuje s obidvomi deťmi na území SR, adresa R., A. XXXX/XX. V spoločnej domácnosti žije so synmi a so svojou matkou. Je stále rozvedená. V roku 2012, teda od rozvodu manželstva deti opustili Slovenskú republiku na dva týždne, v roku 2013 na tri týždne a v roku 2014 na tri týždne a to z titulu návštevy otca v Taliansku cez letné prázdniny. Takto navštevujú otca v Talianskej republike približne na jeden mesiac počas letných prázdnin aj od roku 2015 až doposiaľ. Počas tohto obdobia sa deti zdržujú v domácnosti otca. Otec detí od rozvodu manželstva, teda od apríla 2012 do podania návrhu na súd v roku 2014 navštívil deti vo Zvolene šesťkrát, spolu na 26 dní. Počas týchto návštev sa zdržiaval v jej domácnosti, keď mu umožnila bývať v byte s ňou a s deťmi, jej matka sa na tento čas odsťahovala. Po podaní návrhu na súd sa vzťahy skomplikovali, otec síce pokračoval v návštevách detí na území SR, v roku 2015 bol na území SR, keď maloletý W. bol operovaný, bola to cieľená návšteva za účelom navštívenia tohto v nemocnici, tiež bol navštíviť deti v roku 2016 jedenkrát, potom návštevy prestal vykonávať. Je však s deťmi v kontakte dennodenne cez skype, telefón, facebook. Prvýkrát, keď deti vycestovali za otcom do Talianska, čo bolo ešte pred rozvodom manželstva, bola s deťmi ubytovaná u rodičov otca, keď vždy pri cestách do Talianska a späť deti sprevádza. V ostatných prípadoch bývala u priateľa v Taliansku, pokiaľ deti trávili čas u otca. Priateľ však nepredstavuje jej nejakú porozvodovú známosť. Pokiaľ otec detí poukazuje v návrhu, ktorý podal na taliansky súd, že sa jej zmenila osobná situácia v tom, že má priateľa v Taliansku, v tomto sa táto situácia detí žiadnym spôsobom nedotkla. Po podaní návrhu na súd, otec keď prichádzal na územie SR za deťmi, bol ubytovaný v hoteli. Poukázala na to, že otec nenapĺňa rodičovskú dohodu pokiaľ ide o kontakt s deťmi podľa rozvodového rozsudku. Návrh, ktorý podala, podala v záujme detí, nie za cieľom, aby otec bol nejakým spôsobom obmedzovaný v rodičovských právach a povinnostiach, nikdy to nebolo jej zámerom to docieľiť. Po jej návrate koncom roku 2010 s deťmi na územie SR mala zložitú situáciu po finančnej i psychickej stránke. Otec detí jej predložil doklady, že sa potrebuje rozviešť. Nemohla v tom čase vycestovať do Talianska, preto súhlasila so spoločným advokátom pre ňu a otca, ktorý za účasti otca pripravil návrh na rozvod manželstva, ako i podmienky rodičovskej dohody. V Taliansku po rozvode je „automatická spoločná starostlivosť rodičov o deti“. Preto podpísala túto spoločnú starostlivosť, keď bola i v tom, že otec jej po rozvode manželstva bude viacej vypomáhať, pomôže jej finančne, deti niekam vezme, niečo im prinesie a podobne. Celá starostlivosť o deti je však na nej, na nej je akákoľvek každodenná starostlivosť o deti po všetkých stránkach. Otec si vyživovaciu povinnosť podľa rozvodového rozsudku voči deťom plní. V čase rozvodu pracovala ako učiteľka základnej školy, preto nie je pravdivé tvrdenie otca, že sa zamestnala až po rozvode manželstva.

63. Kolízny opatrovník detí, v tom čase ešte i za maloletého prvorodeného syna rodičov v správe zo dňa 16.05.2017 pre súd uviedol, že deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou na adrese R., A., kde v spoločnej domácnosti žije i stará matka detí z matkinej strany O. Š., D.. XX.XX.XXXX. Matka detí je zamestnaná ako učiteľka na ZŠ Víglaš a tiež pracuje na dohodu v Akadémii vzdelávania vo Zvolene, stará matka je na starobnom dôchodku. Deti v tomto čase navštevovali Základnú školu O. M. Rázusa na Zlatom Potoku, 9. ročník a W. ZŠ Dominika Sávia vo Zvolene, 7. ročník. Bývajú v 3-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve starej matky. V čase neohláseného šetrenia pomerov byt bol v dokonalom poriadku a čistote. Matka v tomto čase uvádzala mesačný príjem z práce 750,- Eur a príjem z dohody 30,- až 150,- Eur. Bola poberateľkou i rodinných prídavkov na dve deti. Uvádzala, že otec si vyživovaciu povinnosť plní. Maloletý W. navštevuje ortopedickú ambulanciu. Absolvoval ortopedickú operáciu, pričom chodil na kontroly každé tri mesiace, to bolo spočiatku, teraz má kontrolu len raz za rok. Zo záujmových aktivít maloletý W. chodí na futbalové tréningy za čo matka platí 20,- Eur ročne, plus mu zabezpečuje dopravu na tréningy, zápasy, tiež futbalové vybavenie (dresy, kopačky a podobne). V tomto čase O. chodil na hodiny anglického jazyka a to jeden až dvakrát týždenne, pričom jedna hodina stála matku 6,- Eur, tiež doučovanie z matematiky a to jednu hodinu týždenne (10,- Eur/hod.). Kolízny opatrovník vykonal i pohovor s deťmi, maloletý W. uviedol, že s otcom, ktorý žije v Taliansku je takmer v dennodennom kontakte prostredníctvom facebooku, prípadne skypu. Za otcom do Talianska chodí vždy cez letné prázdniny a to na tri týždne až jeden mesiac. Vždy sa teší na otca, ako aj na jeho rodinu. Otec žije s manželkou, s ktorou má dobrý priateľský vzťah. Počas pobytu v Taliansku otec mu kúpi aj nejaké

veci, ktoré on chce, alebo potrebuje, je to väčšinou pri príležitosti narodenín. Meniny sa v Taliansku neoslavujú. Tiež od blízkej rodiny v Taliansku dostane peniaze k narodeninám. Počas roka mu otec niekedy pošle balík, ale to len keď veľmi chce poslať niečo, čo nie je dostať na Slovensku, napríklad futbalový dres, nálepky a podobne. Ide o drobnosti. Otec na Slovensko chodil jeden až trikrát ročne a počas svojho pobytu prespával v ich domácnosti. Odvtedy ako matka podala návrh, chodí zriedkavejšie a prespáva v hoteli. W. uviedol, že otec mu chýba, ale sú v častom kontakte a tak sa už so situáciou vysporiadal. Keď bude dospelý chcel by žiť v Taliansku. O. pri tomto pohovore uviedol, že sa hlási na Strednú dopravnú školu vo Zvolene. Keď bude dospelý, chce zostať žiť na Slovensku. V podstate pri pohovore potvrdil tie skutočnosti, ktoré uviedol i W.. Tiež potvrdil, že mu otec niekedy pošle balík, keď chcel napríklad knihu, hernú konzolu a podobne. Otec, keď príde na Slovensko, zdrží sa približne jeden týždeň, býva v hoteli, po škole sú spolu, prípadne jeden deň, keď otec príde na Slovensko, nejdú ani do školy, aby mohli byť viac s otcom. Tiež sa vyjadril, že má otca rád, otec mu chýba, ale na danú situáciu si už zvykol, nakoľko takto fungujú už dlho, a to 7 rokov. V ďalšej správe zo dňa 10.01.2017 kolízny opatrovník ešte i za v tom čase maloletého prvorodeného syna rodičov uviedol, a to navyše, že W. sa nestravuje v školskej jedálni, obed mu zvyčajne pripravuje starká. O. sa stravuje v školskej jedálni, za čo matka platí 30,- Eur mesačne. Ďalej uviedol skutočnosť, že O. má zubný strojček, pričom na kontroly chodí približne jedenkrát/3 mesiace, zo záujmových aktivít naďalej potvrdil u W. futbalové tréningy, za čo matka platí 20,- Eur ročne, plus mu zabezpečuje dopravu na tréningy, zápasy, futbalové vybavenie. V tomto čase O., V. V. W. chodili na hodiny anglického jazyka a to jeden až dvakrát týždenne pričom jedna hodina stojí matku pre mladšieho 6,- Eur a pre staršieho 8,- Eur. Opätovne bol vykonaný pohovor s deťmi. W. pri pohovore stále potvrdzoval, že s otcom, ktorý žije v Taliansku je v dennodennom kontakte prostredníctvom facebooku, skypeu a to v priemere 10 minút denne. Za otcom naďalej chodí do Talianska cez letné prázdniny na tri týždne až jeden mesiac. Bolo to aj v roku 2017. Vždy sa na otca a jeho rodinu teší. Počas pobytu v Taliansku v roku 2017 otec mu usporiadal veľkú narodeninovú oslavu a daroval mu slúchadlá. Narodeninovú oslavu bola tiež súčasťou darčeka od otca a jeho manželky. Na oslave bolo od 30 do 40 ľudí, rodina a priatelia. Veľmi sa mu to páčilo. Od starých rodičov zo strany otca dostal 50,- Eur, od dvoch súrodencov otca dostal po 20,- Eur a od otcovej sestry oblečenie. Stále platí, že otec mu počas roka niekedy pošle balík, ale len vtedy keď niečo veľmi chce. Otec bol naposledy na území SR v 11/2016. Ďalej uviedol, že sa stará o neho plnohodnotne matka. Zmenu od posledného pohovoru videl v tom, že otec sa začal viacej zaujímať o jeho školské záležitosti. O. pri pohovore uviedol, že ho prijali na Strednú dopravnú školu vo Zvolene a v budúcnosti by chcel byť policajtom. Potvrdil tie isté skutočnosti ako W.. On síce oslavu v Taliansku nemal, pokiaľ ide o narodeniny, ale dostal od otca a príbuzných približne rovnaký obnos financií. Otec mu navrhol, že keby chcel aj on rovnakú oslavu, on mu ju usporiada v máji. Na to mu povedal, že kvôli škole to nebude možné. Nechcel by veľa vymeškať. O. vyjadril tiež názor na spor rodičov, že otec by mohol dať radšej peniaze, ktoré dáva právnikovi matke a hádam by sa potom dohodli. Obe deti uviedli, že keď sa otca pýtali prečo už na Slovensko nechodí, povedal im, že preto, že nemá peniaze, nakoľko ich musí vynakladať na právnikov ohľadom návrhu, ktorý podala matka a že matka aj tak „nevyhrá“.

64. V poslednej správe zo dňa 29.01.2020 kolízny opatrovník maloletého W. uviedol, že v priebehu minulého roka bol otec na Slovensku jedenkrát a to keď mal O. 18 rokov. Ubytoval sa na pár dní v hoteli, synov zobral na pizzu. O. daroval mikinu a odovzdal mu darčeky od širšej rodiny z Talianska. Na Vianoce poslal každému synovi 50,- Eur. Raz ročne prispeje obidvom deťom na niečo, o čo ho samé požiadajú. Za minulý rok staršiemu synovi prispel na vstupenku na futbalový zápas v zahraničí a na drahšie tenisky. Mladšiemu synovi však matka zase hradila pobyt organizovaný školou v Španielsku, na čo boli náklady 1.000,- Eur, O. zaplatila vodičský preukaz. Na tento účel otec synom neprispel. Matka pri šetrení sa vyjadrila, že je veľmi pohoršená z toho, že otec synov zaťahuje do sporu, ktorý sa týka ich ako rodičov a to spôsobom, že im hovorí, že ak „vyhrá súd“ kúpi im rôzne veci. Hlavne na mladšieho to má výrazne negatívny vplyv. Matka vidí, že ho to psychicky zaťažuje. Navyše je presvedčená, nakoľko pozná povahu otca, že to čo chlapcom sľubuje s najväčšou pravdepodobnosťou nedodrží.

65. Kolízny opatrovník maloletého W. doporučil návrhu matky na zverenie maloletého W. do osobnej starostlivosti matky vyhovieť. Poukázal na to, že matka zabezpečuje dlhodobu maloletému W. každodennú starostlivosť, keď mal tiež za to, že je potrebné prihliadnuť i na názor maloletého W..

66. Súd v konaní vykonal dôkaz výsluchom maloletého W. i výsluchom plnoletého O., keď maloletý W. uviedol, že kontakty s otcom v poslednom období ustali, pokiaľ ide teda o osobný kontakt. Otec spočiatku chodil na Slovensko častejšie, po tom, čo začalo toto súdne konanie, tak chodil na Slovensko

už len zriedka. Naposledy bol v máji 2019. Keď otec chodieval častejšie, tak prišiel na týždeň raz za 4 mesiace. Pred májom 2019 otec bol na Slovensku asi v októbri 2016, v roku 2017 asi vôbec nebol na Slovensku, nepamätal si však presne, v októbri 2015 bol na Slovensku keď mal operáciu kolena. Keď otec prichádzal na Slovensko zdržal sa od tých 5 do 7 dní. Pokiaľ nebol tento spor, otec počas návštev býval u nich, keď začal spor, tak býval po hoteloch. V prvý deň, keď otec prišiel za nimi, nešli do školy, chodili po obchodoch, po reštauráciách. Výnimočne sa niekedy stalo, že ich otec niekde zobral, napríklad do Bojníc. Pri návštevách otec doniesol peniaze od rodiny, od starých rodičov, od starkej, od strýkov, z toho si kupovali veci na oblečenie, hračky a tak. Keď chodili po reštauráciách výdavky hradil otec. Peniaze im ako deťom osobne nedával, ale kúpil im hračky. Súhlasil so zverením do starostlivosti matke, pretože podľa neho sa nič tým nezmení, otec nerozhodoval napríklad ani o škole, ani o ničom. Otec je v Taliansku, takže nemá ako v jeho bežných záležitostiach rozhodovať. Kontaktuje sa s ním telefonicky, väčšinou je to každý deň, tiež sú v kontakte cez videochat. Pýta sa ho, aký mali deň, na školu sa ho nepýta. Od septembra 2018 navštevuje gymnázium v Banskej Bystrici. O tom, akú školu pôjde navštevovať ďalej sa rozprával a rozhodoval s matkou a so starou matkou. Otcovi to len oznámil. Ten mu povedal, že má urobiť tak ako si myslí on a čo bude pre neho dobré. Nateraz necíti ťažkosti s kolenom po operácii, ale má iné zdravotné ťažkosti, pri dostupovaní na nohu má bolesti. Má plánované v tejto súvislosti vyšetrenie prvý marcový týždeň tohto roku. Do školy chodieva autobusom, dobíja si kartu, výdavok má 10,- Eur týždenne. V škole sa teraz už nestravuje, mama mu dáva vreckové priemerne na deň 3,- Eur. Nosieva si desiatu, ktorú mu zabezpečuje matka. Žiadnu liečbu momentálne neberie. Hráva futbal, hráva za klub ŠK Prameň Kováčová, čo má zadarmo, náklady má na vozenie, na tréningy, futbal hráva od roku 2016. Na gitaru hrával v minulosti keď bol menší. Keď otca požiada o peniaze, tak mu ich pošle, ale nepýta si ich často. Naposledy si pýtal peniaze od otca na novú hru, tento mu síce peniaze neposlal, ale v januári tohto roku mu kúpil hru za 70,- Eur a poslal poštou. Predtým si pýtal od otca peniaze niekedy v januári 2019, ale nepamätal si na čo. Otec sa o jeho zdravotný stav zaujíma. Keď chodievajú v lete k otcovi bývajú u neho doma. Otec nazval tam kde býva bytom, ale je to jeden dom, ktorý je rozdelený na dve polovice, v jednej polovici býva otec a v druhej sused. S manželkou otca vychádzajú dobre. Keď sú v Taliansku cez letné prázdniny kontaktujú sa i s otcovou rodinou, mama je počas tohto pobytu v Taliansku s priateľom. Cez leto otec naplánuje nejaký výlet na pár dní, napríklad do Neapola a podobne. Tieto náklady počas pobytu v Taliansku hradí všetky otec. Hradí aj náklady na ich cestu s bratom do Talianska a späť. Otec keď prichádzal sem na Slovensko, prinášal potraviny. Pokiaľ ide o výdavky na školu, zvýšené sú pri začiatku roka, k tomuto by sa vyjadriala matka, lebo ona ich uhrádza. Otcovi oznámil, že je predvolaný na súd, tento mu povedal, že má hovoriť čistú pravdu. V roku 2019 bol na pobyte organizovanom školou v Španielsku, náklad bol 600,- Eur, matka mu dala ešte navyše peniaze na pobyt. Bol tam 12 dní. Teraz v súvislosti so školou má organizovaný plavecký kurz do Štúrova, výdavok je 160,- Eur plus ďalšie náklady na obedy, ktoré tam nie sú v tejto sume započítané. Na Španielsko otec neprispel. Vlni bol na lyžiarskom kurze, tento bol zdarma, avšak matka mu dala na lyžiarsky vreckové a zakúpila celú výstroj okrem lyží, ktoré boli požičané. Tiež boli požičané lyžiarky, ale ostatné veci potrebné na lyžiarsky kurz ako otepľovačky, bunda, čiapka, okuliare, to mu zakúpila matka, otec na to neprispel. O. pri pohovore potvrdil skutočnosti uvádzané bratom. Potvrdil, že fyzické kontakty s otcom sú v poslednom období slabšie. Otec to odôvodňuje nedostatkom finančných prostriedkov, že musí platiť právnikov. K otcovi s bratom chodievajú cez leto na mesiac. Otec hradí všetky náklady spojené s cestou ako aj výdaje na celý tento mesiac. Matka s nimi tiež cestuje do Talianska, vtedy býva u priateľa. Momentálne je študentom 3. ročníka Dopravnej školy vo Zvolene. Nastúpil na strednú školu od 01.09.2017. Po maturite chce pokračovať v štúdiu na vysokej škole, chce študovať prekladateľstvo. S otcom je v telefonickom kontakte pravidelnom, tiež sa kontaktujú cez videochat. Otec sa ho pýta ako bolo v škole, pokiaľ ide o rozhodnutie na akej strednej škole mienil pokračovať v štúdiu, radil sa s matkou, otec sa len pýtal, na akú školu ide, nijako do toho nezasahoval. Otec bol na území SR naposledy v máji 2019, keď mal narodeniny. Priniesol mu mikinu, keď odchádzal dal mu 25,- alebo 50,- Eur, presne si nepamätal. S jeho manželkou vychádza dobre. Keď sú u otca v Taliansku, chodievajú na výlety. Otec v Taliansku býva v obrovskom dome, ktorý je rozdelený na dve časti, v jednej býva otec a v druhej sused. Dom má záhradu, dve kúpeľne, viacej izieb. Otec bol na území SR aj v novembri 2018, bol tu s kamarátmi na 5 dní. Stretli sa s otcom. Následne otec išiel do Poľska do Osvienčimu, oni s bratom sa na tejto ceste nezúčastnili. Presne si nepamätal, či to bolo v roku 2018, možnože to bolo i v roku 2017. Keď otec príde na územie SR, väčšinou s bratom nejdú na deň alebo dva do školy, aby mohli byť viacej s otcom. Využívajú čas tak, že chodia do Banskej Bystrice alebo do okolia, párkrát boli v Bojniciach a raz boli s otcom a jeho kamarátmi v Budapešti. Keď začal tento spor, otec prespáva na území SR v hoteloch. Vlni bol na lyžiarskom, on ho nemal zdarma, niečo sa doplácalo. Presne sumu vie matka. Tiež si sporí na stužkovú. Dokončil si tiež vodičský preukaz. Výstroj na lyžiarsky mu zakúpila matka,

lyže mal požičané zo školy resp. aj ostatnú výstroj mal zapožičanú ale za peniaze. V škole sa stravuje, náklady na cestovné do školy nemá. Vodičský ho stál 600,- Eur. Otec na toto neprispel, nepýtal si od neho peniaze na to. Nepýtal si preto, lebo otec sa stále sťažuje, že musí dávať peniaze na právnikov, tak si radšej peniaze od neho nepýtal. Niekedy si od otca vypýta peniaze, občas mu pošle 50,- Eur ale nie je to často. Momentálne už nenosí pevný zubný strojček, len prenosný. Potrebuje ho však často opravovať pričom oprava stojí približne 30,- Eur. Keď otec príde na Slovensko prinesie darčeky, ktoré pošle jeho rodina. Prinesie aj potraviny, cestoviny a podobne. Otcovi povedal, že ide na súd, povedal mu, aby vypovedal pravdu.

67. Otec detí v poslednom vyjadrení zo dňa 06.03.“2018“ (správne malo byť uvedené ako 2019), ktoré otec predložil pri svojom výsluchu pred talianskym súdom dňa 06.03.2019 uviedol, že deti navštevoval od roku 2010 do roku 2016 často, vždy aspoň na jeden týždeň každé tri mesiace a vždy deti cez letné prázdniny u neho boli cez leto jeho hosťami u neho doma na obdobie jedného mesiaca. Pri príležitosti prvého svätého prijímania detí vo Zvolene dňa 20.05.2012 spolu s celou rodinou 12-tich príbuzných sa vybral na Slovensko, aby sa zúčastnil tohto dôležitého momentu pre svojich synov. Pri týchto návštevách bol osobne aj v škole synov, aby videl školské prostredie. V roku 2015 v novembri bol v Banskej Bystrici, keď mladší syn sa podrobil operácii kolena, bol v jeho blízkosti a staral sa o jeho zdravie. Od polovice roku 2016, a to aj z dôvodu vysokých nákladov, okrem iných aj tých, ktoré sa týkajú tohto súdneho konania, ako i na základe toho, že matka detí už nebola ochotná ho ubytovať pri návštevách detí vo svojom bydlisku, pritom pohostenie matky detí spočívalo len v ubytovaní, stravu si prinášal pre seba z Talianska, ako aj pre deti, návštevy obmedzil. Ďalej platí však, že synovia a matka detí pokračovali v návštevách Talianska na jeho náklady, pričom matka počas pobytu v Taliansku sa zdržovala u svojho priateľa. Náklady spočívali v nákladoch na letenky, na lístky na autobus pre obidve deti i matku, ďalej to boli náklady na prevzatie detí na letisku pričom deti sa u neho zdržiavali vždy zhruba mesiac, keď hradil náklady na ich pobyt. V súčasnosti platí výživné 400,- Eur mesačne spolu na obidve deti. S deťmi je v neustálom kontakte telefonicky, videohovormi a niekedy i viackrát za jeden deň. Stále sa snaží byť nápomocný materiálne i citovo pre svoju rodinu. Silné väzby preukazoval korešpondenciou so synmi cez aplikáciu messenger. Poukázal, že deti ho v tejto komunikácii oslovujú „ocinko“, „miláčik“.

68. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že je dôvodné maloletého W. zveriť do výlučnej osobnej starostlivosti matky a tým zmeniť rozsudok súdu v Chieti ohľadne spoločnej starostlivosti rodičov o maloletého W.. Vo veci z dôkazov, ktoré súd vykonal (výsluch matky, otca, detí, správ kolízneho opatrovníka, rozvodového rozsudku rodičov) vyplýva, že podmienky nariadenia spoločnej starostlivosti rodičov o deti, ktoré boli schválené rozvodovým rozsudkom rodičov detí vydaným talianskym súdom sa od roku 2012 (apríl) zmenili. Pokiaľ ide o právo na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a právo na návštevy, každá krajina v EÚ uplatňuje vlastné právne predpisy. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa určuje okrem iného komu bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, či bude dieťa zverené do výlučnej alebo spoločnej starostlivosti. Vo všetkých členských štátoch EÚ sa však uznáva, že deti majú právo na osobný vzťah a priamy styk s obidvoma rodičmi, a to aj vtedy, keď žijú v rôznych krajinách. Ak dôjde k rozvodu je dôležité stanoviť, či dieťa bude žiť výlučne s jedným alebo striedavo s oboma rodičmi.

69. V súdnej veci je nepochybné, že k napĺňaniu výkonu spoločnej starostlivosti rodičov o deti, teraz už len o maloletého W., rodičmi nedochádza, čo však nie je popretím záujmu otca o výchovu a o starostlivosť o maloletého W.. Otec sa v rámci svojich možností (žije a pracuje v Taliansku, má tu manželku a celé rodinné zázemie) podieľa na výchove mal. W., ale sám potvrdil, že je to len na základe osobných kontaktov s mal. W. cez letné prázdniny, kedy na obdobie 3 až 4 týždňov maloletý W. so svojim už plnoletým bratom O. otca navštevujú v Talianskej republike, a kedy otec počas tohto obdobia zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti, inak kontakt prebieha len telefonicky a videohovormi, tiež (od roku 2015) návštevami otca detí na území SR raz ročne, niekedy ani raz ročne. Otec deti navštevoval častejšie pokiaľ matka nepodala návrh v predmetnej veci, čo potvrdili obidve deti. Od tohto obdobia otec deti navštevuje na území SR len sporadicky, raz do roka, na obdobie niekoľko dní, niekedy ani raz ročne. Maloletého W. navštívil naposledy v máji 2019 pri príležitosti 18 narodenín druhého syna O.. Je po skutkovej stránke nevýznamné, aké dôvody otec uviedol na obmedzenie týchto kontaktov. Faktom je, že tak nenapĺňa podmienky výkonu spoločnej starostlivosti rodičov o deti, keď sa nekontaktuje s deťmi, teraz už len s maloletým W. ani počas sviatkov, a ani v ďalšom rozsahu tak, ako to bolo vymedzené v rozvodovom rozsudku. Všetky každodenné povinnosti spojené s výchovou detí, teraz už len s W. zabezpečuje matka (škola, zdravotná starostlivosť, jedlo, bývanie, mimoškolské aktivity atď.). Otec sa

síce o maloletého W. zaujíma, kontaktuje sa s ním dennodenne formou telefonátov, videohovorov a je nepochybné, že W. má k otcovi vytvorený silný citový vzťah, ako i otec má k maloletému W. vytvorené silné citové puto, ale všetky bežné rozhodnutia prijíma za maloletého W. matka sama, bez toho, aby otec sa významným podielom zúčastňoval na zabezpečovaní tejto osobnej starostlivosti a na výchove maloletého. Záujem na strane otca nepochybne je, ale otec vzhľadom na svoje už uvedené pomery nie je schopný sa významným spôsobom podieľať na výchove a osobnej starostlivosti o maloletého W.. Mal. W. i otec majú túžbu byť v kontakte častejšom, ale vzhľadom na vzdialenosť, v akej od seba žijú, takýto kontakt nie je reálne možný. Matka zabezpečuje sústavnú starostlivosť o mal. W. v každodennom živote a to až na výnimku jedného mesiaca počas letných prázdnin v každom roku, kedy mal. W. trávi čas u otca v Taliansku. Je tak nepochybné, že výkon reálnej každodennej starostlivosti a výchovy o mal. W. zo strany matky v konaní bol jednoznačne preukázaný. Otec sa podieľa na výkone starostlivosti o maloletého W. v reálnej forme v rámci osobných kontaktov len sporadicky. Tým nie sú naplnené podmienky výkonu spoločnej starostlivosti obidvoch rodičov, keď je v záujme maloletého W., aby reálny výkon skutočnej starostlivosti a výchovy o neho bol daný do súladu s vnútroštátnym právom, kde maloletý W. dlhodobo žije. Otec nemá vytvorené „technické“ podmienky na výchovu, osobnú starostlivosť a všestranný vývoj maloletého (nezabezpečuje mu každodenné potreby ako sú bývanie, jedlo, voľnočasové aktivity, lekársku starostlivosť, prepravu do školy a podobne), ktorú mu každodenne zabezpečuje matka, keď emocionálne väzby na výkon osobnej starostlivosti o maloletého nepostačujú. Maloletý W. sa priklonil k návrhu matky, súhlasil so zverením do výlučnej osobnej starostlivosti matky, aby matka mohla za neho prijímať bežné rozhodnutia napriek tomu, že k otcovi má silné citové väzby. Potvrdil, že matka mu zabezpečuje každodennú starostlivosť a výchovu. Vyhodnotiac tieto skutočnosti, názor maloletého W. a doporučené kolízneho opatrovníka, ktorý doporučil návrhu matky v časti zverenia mal. W. do jej výlučnej osobnej starostlivosti vyhovieť, súd zveril mal. W. do osobnej starostlivosti matky, keď napokon otec v poslednom vyjadrení s tým súhlasil, ak takýto názor prijme i mal. W.. Matka zabezpečuje mal. W. podporu v štúdiu, v mimoškolských aktivitách a to každodenne, preto sa tak stará o všestranný rozvoj maloletého. Zabezpečuje mu každodenné potreby, bývanie, jedlo, platenie šekov do školy, rozhoduje o školských i mimoškolských aktivitách maloletého, ktorých sa zúčastní, prípadne ktorých sa nezúčastní, keď i dokonca výber strednej školy maloletý W. prijímal len v konzultácii s matkou, starou matkou, otcovi túto skutočnosť len oznámil. Zo strany kolízneho opatrovníka neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletého. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že je potrebné zmeniť úpravu starostlivosti o maloletého W. zo spoločnej starostlivosti na výlučnú starostlivosť zo strany matky. Súd ešte zdôrazňuje, že rodičia by mali mať na zreteli, že záujem ich maloletého dieťaťa je v konaní prvoradý, a nemajú tak prenášať dlhodobé konflikty medzi sebou na maloletého, čo ho po psychickej stránke zaťažuje. Otec týmto rozhodnutím súdu nie je dotknutý na svojom podiele pri starostlivosti a výchove o maloletého pri osobných kontaktoch s maloletým v rámci podmienok úpravy schválnej dohody rodičov rozvodovým súdom o styku s maloletým. V konaní nebolo zistené, a ani otec to netvrdil, že by matka pri akýchkoľvek kontaktoch s mal. W. otcovi bránila. Napokon maloletý v súčasnom období má vek 17 rokov a je vzhľadom na svoju rozumovú, emočnú a sociálnu vyspelosť sám schopný rozhodnúť o týchto kontaktoch s otcom. Takýmto rozhodnutím súdu nedôjde k žiadnemu zásahu do práv otca, keď súd môže do práv rodiča zasiahnuť len výnimočne a to za podmienok uvedených v ustanovení § 38 Zákona o rodine, ktoré v súdnej veci nenastali. Otec sa aj naďalej bude podieľať na rozhodovaní o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, keďže o týchto veciach musia rozhodovať rodičia spoločne. Len v bežných veciach matka bude maloletého do jeho plnoletosti zastupovať, prijímať len svoje rozhodnutia, keď týmito bežnými vecami sa rozumie zabezpečovanie každodenných potrieb maloletého dieťaťa ako sú bývanie, strava, platby za krúžok, platby školného, prepravné, hradenie na školské aktivity, a podobne. Takéto rozhodnutia napokon matka i prijíma bez toho, že by sa otec na nich podieľal. Napokon otec súdu nepreukázal žiaden racionálny dôvod svojho prvotného nesúhlasu na zmenu starostlivosti zo spoločnej na výlučnú zo strany matky (§ 24 ods. 1 Zákona o rodine). Na základe uvedeného potom súd návrhu matky v časti zverenia maloletého W. do jej výlučnej osobnej starostlivosti vyhovel, čím došlo k zmene rozhodnutia rozvodového súdu, ktorým je taliansky súd, ktorým bola schválená rodičovská dohoda ohľadne výkonu spoločnej starostlivosti o maloletého.

70. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

71. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

72. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

73. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

74. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

75. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

76. Matka detí návrhom uplatnila i nárok za deti na zvýšenie výživného na sumu 400,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom podania návrhu na súd. Syn rodičov O. sa po nadobudnutí plnoletosti k tomuto návrhu pripojil.

77. Po rozvoде manželstva rodičov výživné voči deťom bolo upravené za podmienok, na ktorých sa rodičia dohodli súdom v Chieti, rozsudkom o rozvoде manželstva č. registra rozsudkov 265/12 zo dňa 03.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2012. Na základe uvedeného rozsudku potom otec detí bol zaviazaný prispievať na výživu detí sumou spolu 200,- Eur mesačne, a to od prvého dňa každého mesiaca odo dňa vyhlásenia rozvoču manželstva, pričom táto suma sa mala upravovať podľa indexu ISTAT. Suma výživného sa zvyšovala podľa tohto rozsudku na 250,- Eur spolu pre obidve deti od mesiaca august 2013, na 300,- Eur spolu na obidve deti od mesiaca august 2014, na 350,- Eur spolu pre obidve deti od augusta 2015 a na 400,- Eur spolu na obidve deti od augusta 2016.

78. Otec v priebehu súdneho konania dokladaj platby o platení výživného pre deti, keď však medzi rodičmi v konaní nebolo sporné, že otec detí si podľa rozhodnutia súdu v Chieti vyživovaciu povinnosť plní.

79. Otec s návrhom nesúhlasil, dôvody nesúhlasu uviedol už v dôvodoch tohto rozsudku uvedenom vyjadrení zo dňa 09.11.2015, zo dňa 12.09.2017 a zo dňa 06.03.“2018“ (poznámka súdu: správne 2019). Vo vyjadrení zo dňa 06.03.2019 otec poukázal na to, že uhrádza náklady na prepravu detí i matky do Talianska a späť počas letných prázdnin, kedy deti trávajú jeden mesiac s ním. V konaní dokladal náklady na túto prepravu. Matka tieto skutočnosti tvrdené otcom detí nerozporovala. Ďalej otec vo vyjadrení zo dňa 06.03.2019, ktoré predložil pri svojom výsluchu pred dožiadaným talianskym súdom poukazoval na to, že v súčasnom období platí na výživu detí 400,- Eur spolu mesačne. Uvádza ďalší svoj čistý príjem mesačne 1.800,- Eur, ktorý pozostáva z čistej mzdy, k tomu prenájom z obchodného priestoru, mínus 1/5-ina zo mzdy na pôžičku od roku 2000, keď suma 1.800,- Eur predstavuje čistú sumu jeho príjmu za mesiac. Poukázal na to, že od roku 2000 spláca pôžičku v sume 252,- Eur pre získanie hotovosti, ktorá bude splatná v roku 2024, ďalej uviedol ďalší výdaj 870,- Eur mesačne na splácanie úveru, ktorý si vzal na kúpu bytu, v ktorom v súčasnosti býva. Priemernú mesačnú daň platí v sume 238,33 Eur, keď ide o daň z príjmu fyzických osôb. Ďalší výdaj uvádzal 83,- Eur mesačne ďalšiu pôžičku, ktorú bude splácať do roku 2039, pričom ide o poistenie jeho osoby z dôvodu pripoistenia na pôžičku. K žiadosti slovenského súdu o predloženie príjmov a výdavkov a ich zdokladovanie od podania návrhu matkou v tomto vyjadrení sa otec odvolával na listiny, ktoré už slovenskému súdu predložil. K tomuto vyjadreniu ďalej otec dokladal platby o platení výživného v sume 400,- Eur na deti, a to od septembra 2017 do decembra 2018. Dňa 25.09.2018 otec poukázal na výživnom platbu 300,- Eur, keď ďalšiu čiastku v sume 160,- Eur vynaložil otec na nákup topánok, ktoré boli zakúpené za čiastku 160,- Eur pre O., preto výživné bolo poukázané len v sume 300,- Eur, keď k sume 160,- Eur otec pripočítal aj náklady na poštovné na balík v sume 37,21 Eur, ktorým zaslal topánky synovi. Takto otec postupoval po dohode s matkou, čo matka v konaní nerozporovala. Ďalej otec uviedol, že býva v byte, ktorý zakúpil v roku 2014 a ktorý spláca s úverovou mesačnou splátkou 870,- Eur s variabilnou sadzbou, ktorá je v súčasnosti na historických minimách. Ako ďalšie výdavky otec uvádzal náklady spojené s užívaním bytu a to na vodu, svetlo,

plyn, telefón, internet, konkrétne sumy vo vyjadrení neuviedol. Ďalšie manželstvo po rozvode s matkou detí uzatvoril dňa 24.05.2014, keď toto bolo uzatvorené v režime oddeleného majetku. Jeho manželka pracuje, pričom jej príjem je približne 1.200,- Eur mesačne. Táto prispieva úhradou nákladov na bežný život. Jeho manželka nemá vyživovaciu povinnosť. Táto si platí osobnú pôžičku vo výške približne 150,- Eur mesačne. K pôžičkám otec doplnil, že ich musel prehodnocovať a opätovne prejednávať a to tiež v súvislosti so splácaním pôžičky na zakúpenie motorového vozidla pre matku detí, ktoré bolo zakúpené ako nové v roku 2010. Okrem výživného určeného súdom v rámci svojich možností znáša výdavky na cesty z Talianska a späť pri príležitosti letných pobytov a návštev synov. Dňa 12.02.2019 zaplatil v prospech matky 200,- Eur, ktorá suma má slúžiť na zaplatenie cesty pre matku a synov do Talianska na budúci rok. Pravidelne zasiela synom balíky, ktoré obsahujú rôzne predmety ako knižky, športové oblečenie a to podľa toho, o čo ho synovia žiadajú. Synom tiež nabil hraciu kartu v sumách 50,- Eur a 80,- Eur, keď sa nevyjadril v ktorom období to bolo. Jeho súčasné príjmy a výdavky sú rovnaké ako v tabuľke vo vyjadrení zo dňa „07.07.2017“, ktorá je už súčasťou súdneho spisu. Jeho zamestnávateľom je Guardia di Finanza. Nevykonáva žiadnu inú závislú činnosť okrem u tohto zamestnávateľa, a ani žiadne podnikanie. Nepoberá žiadnu podporu v nezamestnanosti a ani iné štátne dávky. K majetku uviedol, že vlastní byt, v ktorom žije a ktorý zakúpil v januári 2014. Byt zakúpil na úver, ktorý spláca v čiastke 870,- Eur mesačne približne, ďalej je vlastníkom obchodného priestoru o výmere približne 50 m² v Recciarolla di Chieti, ktorý zdedil po otcovi v roku 2006. Byt, v ktorom žije sa nachádza v O. Z.. Pokiaľ ide o výdavky od roku 2014, opätovne otec poukázal na tabuľku, ktorú pripojil k vyjadreniu zo dňa „07.07.2017“, a ktorá je súčasťou súdneho spisu, keď k týmto je potrebné pridať ďalej výdavky týkajúce sa vlastníctva nehnuteľností, ako sú dane, ktoré sa platia v Taliansku, tiež poistenie za motorové vozidlo, jediný účet, ktorý má otvorený je v banke, ktorá sa volá Banca Nazionale del Lavoro, keď otec vo vyjadrení uviedol číslo účtu a súčasný zostatok na účte približne v sume 1.750,- Eur. Vlastní jediné motorové vozidlo značky Mercedes B, 1,8 zakúpené v roku 2012 na pôžičku v sume 13.000,- Eur, keď motorové vozidlo si zakúpil s finančnou pomocou i svojej súčasnej manželky. Nevlastní žiadne hnutelné veci. Ďalej otec v tomto vyjadrení porovnáva kúpnu silu na Slovensku s kúpnu silou v Taliansku, keď poukazuje na už uvedené v súdnom spise. Okrem týchto dvoch detí je otcom i ďalšieho syna vo veku 28 rokov a starým ocom vnučky vo veku 5 rokov, voči ktorým síce nemá vyživovaciu povinnosť stanovenú súdom, ale určite má morálnu povinnosť ako otec a starý otec. Matka detí od roku 2012 začala pracovať a má vlastné príjmy. Príjem 1.800,- Eur mesačne otec uviedol ako príjem už očistený o splátku 20 % zo mzdy, teda o 1/5-tinu zo mzdy.

80. Matka k svojim osobným, zárobkovým a majetkovým pomerom uviedla, že už v roku 2012, teda v čase rozvodového konania pracovala ako učiteľka v základnej škole a tiež pre Akadémiu vzdelávania. Iný príjem než z tohto nemala, a ani v súčasnosti iný príjem než z týchto pracovných činností nemá. Poberá rodinné prídavky na dve deti a daňový bonus. O. od 01.09.2017 začal navštevovať 1. ročník Dopravnej priemyselnej školy vo Zvolene, W. navštevoval Cirkevnú základnú školu vo Zvolene, momentálne navštevuje Gymnázium v Banskej Bystrici. K pravidelným výdavkom uviedla splátku úveru 50,- Eur mesačne, ktorý si vzala na rekonštrukciu kúpeľne a kuchyne bytu, ktorý síce patrí jej matke, ale v ktorom s deťmi býva spolu so svojou matkou ako sa presťahovali na územie SR, pričom rekonštrukcia bola nevyhnutná pre potreby rodiny. Ďalej platí svoju poisťku a poisťku pre deti spolu mesačne 50,- Eur, ďalej sporí deťom spoločne 20,- Eur mesačne. Ďalšie výdavky uvádzala matka na stravu pre deti v škole, O. 30,- Eur mesačne, W. 20,- Eur mesačne, istý čas W. nechcel navštevovať školskú stravovňu, preto bol odhlásený zo školskej stravy, ale stravoval sa doma. W. vyvíja mimoškolskú činnosť, hráva futbal pre futbalový oddiel v Kováčovej. Vo výdavkoch na cestu 70,- Eur mesačne na cestovné sú zahrnuté i výdavky na cestu, čo vozieva W. do futbalového klubu. Matke začala prispievať na byt 150,- Eur mesačne, náklady na byt sú celkovo 250,- Eur mesačne, ale sumu 100,- Eur mesačne hradí matka. Výdavok ďalší je na elektrinu 25,- Eur mesačne, pri hradení tohto výdavku sa s matkou striedajú. Výdavky na telefón majú všetci traja 40,- Eur mesačne, internet, TV je výdavok spolu 20,- Eur mesačne, ďalšie výdavky pre deti sú na oblečenie, na každé dieťa približne 100,- Eur na mesiac. Náklady sú zvýšené hlavne v zimnom období, keď deťom sú zakupované bundy, topánky. Výdavky na lekára A. O. sú 25,- Eur na mesiac, pretože tento istý čas nosí zubný strojček. Zvýšené výdavky na deti sú ďalej pri začiatku školského roka, výdavky majú na exkurzie, výlety a podobne. Na gitaru deti už nechodia tri roky, teda od roku 2014. Obidve deti chodia na angličtinu, pre obidve deti mesačný výdavok s tým je spojený 50,- Eur. Žiadne nehnuteľnosti nevlastní, vlastní motorové vozidlo Ford Fiesta, ktoré zakúpil pre ňu otec detí. Iný cenný hnutelný majetok nevlastní. Zvýšené výdavky so zdravotným stavom detí nemá. Otec nad rámec bežného výživného deťom prispieva vo forme darčiekov len občas. Keď otec prichádza na územie SR za deťmi, prináša potraviny, v taškách s označením od ktorého príbuzného otca tento darček je. Darčekom

väčšej hodnoty deti od otca nedostávajú. Deti majú vytvorený dobrý vzťah s otcom, otec má tiež veľmi dobrý vzťah k deťom. Deti nemajú založené žiadne účty, jedine im sporí spolu 20,- Eur mesačne.

81. Na pojednávaní dňa 27.02.2020 súd doplnil výsluch matky k výdavkom, keď táto doplnila, že stravné pre nich troch predstavuje náklady na mesiac 500,- Eur. K mesačným výdavkom uviedla, že naďalej spláca úver v sume 50,- Eur mesačne, keď si vzala ďalšiu pôžičku, ktorú spláca v sume 50,- Eur mesačne. Naďalej žije s deťmi a so svojou matkou v jednej domácnosti, ktorá je starobnou dôchodkyňou. Splátku 50,- Eur mesačne spláca za rekonštrukciu bytu, kde bývajú. Matka má starobný dôchodok vo výške 600,- Eur, ona zarába priemerne mesačne v čistom 1.000,- Eur zo závislej činnosti, keď pracuje ako učiteľka na Základnej škole vo Vígľaši, tiež stále pracuje na dohodu v Akadémii vzdelávania Zvolen, keď príjem má od 40,- do 50,- Eur mesačne v čistom mimo letných prázdnin. Majetkové pomery sa jej nezmenili. Keď W. mal ísť na školský pobyt do Španielska a druhý syn starší si robil vodičské oprávnenie, bola nútená si vziať na tieto výdavky spotrebný úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý spláca v sume 50,- Eur mesačne. Úver bude splatný za tri roky. Ďalej si platí mesačne poisťku 60,- Eur, keď sa pripoistila pre splátky úveru. V tomto sú pripoistené aj deti. Výdavok na telefón uviedla zvýšený pre nich troch spolu 50,- Eur. Tri roky dozadu prispieva na výdavky spojené s užívaním bytu za nich troch, keď opravila, že nie v čiastke 150,- Eur mesačne, ale v čiastke 130,- Eur mesačne, predtým matke na tieto výdavky neprispievala, matka sa jej snažila pomôcť a tieto úhrady nežiadala. Výdavok v súčasnom období na elektrinu je 30,- Eur mesačne, na TV 30,- Eur mesačne, výdavok na elektrinu 30,- Eur mesačne s matkou hradia striedavo. O. sa platí stravné v škole 30,- Eur, a to obedy. V súčasnosti W. sa nestravuje v škole, ale na zabezpečenie stravy pre W. v škole na celý deň je výdavok 50,- Eur. Ďalší výdavok predstavuje 30,- Eur mesačne škola, je to priemerný výdavok pre obidve deti na školské potreby. W. má náklady na cestu do školy 50,- Eur mesačne, jej cestovné výdavky v súčasnosti do zamestnania činia 40,- Eur mesačne. Deťom dáva po 30,- Eur mesačne vreckové. Deťom platí príspevok na stužkové a to každému dieťaťu po 10,- Eur na mesiac od vtedy ako nastúpili na strednú školu. Pre deti sú ďalšie výdavky po 10,- Eur mesačne v súvislosti s tým, že keď ochorejú, pripláca sa na lieky, k tomuto uviedla priemerný výdavok po 10,- Eur mesačne na každé dieťa. W. sa zúčastnil pobytu v Španielsku organizovaného školou, pobyt stál 700,- Eur, vreckové 300,- Eur. Vodičský preukaz pre O. bol jednorazový výdavok 600,- Eur. W. bol v Španielsku v júni 2019, O. začal robiť vodičský kurz minulý rok v októbri, teraz ho ukončil. Keď mal O. 18 rokov zorganizovala mu oslavu pričom dostal od nej dar iPhone 10Plus, keď v tejto súvislosti bol z jej strany jednorazový výdavok 600,- Eur. Ďalej uviedla, že by chcela, aby deti si mohli dovoliť aj viac, a teda aby na to prispel otec detí, napríklad aby mohli chodiť do posilňovne a podobne. Tiež ako rodina si nemôžu dovoliť nejaký zájazd, i keď je pravdou, že deti každoročne chodia k moru za otcom. Obidve deti plánujú pokračovať v štúdiu. Je pravdou, že otec detí uhrádza náklady na letenky pri cestách do Talianska pre deti aj pre ňu, ale v tejto súvislosti vznikajú aj ďalšie náklady napríklad na cestu na letisko do Bratislavy, strava pri prilete do Talianska v Ríme a podobne, keď tieto výdavky všetky znášala ona. Rodičovskú dohodu podpísala preto lebo otec sa zaviazal, že sa bude kontaktovať s deťmi aj mimo letných prázdnin, cez sviatky a to vianočné, veľkonočné, keď tento styk nerealizoval. Tiež bola v tom, že keď deti budú potrebovať uhradiť nejaký výdavok ako topánky a podobne, že otec na tieto výdavky prispeje nad rámec bežného peňažného výživného.

82. Kolízny opatrovník maloletého žiadal rozhodnúť o výživnom tak, aby zodpovedalo odôvodneným potrebám maloletého a odôvodneným potrebám plnoletého do nadobudnutia plnoletosti, a aby zodpovedalo zárobkovým a majetkovým pomerom otca.

83. K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť, len ak sa podstatne zmenia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom (napríklad zvýšenie zárobku, či iných príjmov prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného rodiča alebo vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného rodiča a podobne). Pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie príslušného druhu výživného.

84. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine)

ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich uplatnenia a podobne. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča preto súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napríklad jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napríklad vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Z týchto základných kritérií vychádzal potom súd pri rozhodovaní o výživnom v prejednávanej veci.

85. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom pre deti došlo k podstatnej zmene pomerov na strane detí. V roku 2012, kedy bolo vydané súdne rozhodnutie o výživnom detí O. mal nedovŕšených 11 rokov a W. mal nedovŕšených 9 rokov. Obidvaja boli žiakmi základnej školy, ktorú navštevovali v mieste svojho bydliska, vo Zvolene. V súčasnosti O. je už plnoletý, plnoletosť nadobudol dňa 27.05.2019 a W. má vek nedosiahnutých 17 rokov, teda je takmer tiež dospelý. O. navštevuje 3. ročník Dopravnej školy vo Zvolene, W. navštevuje 2. ročník Gymnázia v Banskej Bystrici. Obidvaja sú stredoškólači. O. nastúpil na strednú školu od 01.09.2017, W. nastúpil na strednú školu odo dňa 01.09.2018. Maloletý W. navštevuje strednú školu mimo svojho bydliska. Už len uplynutím času a veku detí, kedy bolo rozhodované posledným súdnym rozhodnutím o výživnom, ide u detí o výraznú, nie prechodnú, a to podstatnú zmenu pomerov. Od augusta 2016 otec podľa poslednej súdnej úpravy prispieva na výživu detí spolu 400,- Eur mesačne, t.j. po 200,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť. V auguste 2016 obidve deti navštevovali ešte základnú školu, kde výdavky detí boli nepochybne nižšie do nástupu detí na strednú školu. Deti stále bývajú s matkou a starou matkou, pričom matka sa stará o bytovú situáciu detí, s čím sú spojené výdavky na zabezpečenie bývania pre deti, ktoré sa odzrkadľujú v spotrebe energií, vody, elektriny, hygienických potrieb, v zabezpečení stravovania, oblečenia, výdavkov v rámci školskej dochádzky detí, v rámci voľného času detí, keď tieto výdavky zabezpečuje matka i pre O., ktorý medzičasom nadobudol plnoletosť, ale ku ktorému vyživovacia povinnosť rodičov trvá i po nadobudnutí plnoletosti, pretože tento sa stále pripravuje na svoje budúce povolanie a teda nie je schopný sa sám živiť, nemá žiaden preukázateľný príjem a je tak odkázaný naďalej na výživu od svojich rodičov. Teda aj nepochybne vyživovacia povinnosť otca voči O. po dovŕšení plnoletosti trvá. Osobný stav matky sa od rozvodu nezmenil a nezmenil sa ani okruh jej vyživovacích povinností. Matka s deťmi naďalej žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, starou matkou detí, ktorá je starobnou dôchodkyňou so starobným dôchodkom v sume 600,- Eur mesačne, keď stará matka sa podieľa na výdavkoch spojených s bývaním, tak ako vyplývalo z vykonaného dokazovania z výsluchu matky, pričom takáto situácia bola i v čase súdnej úpravy o výživnom v roku 2012. Otec detí od rozvodu manželstva zmenil svoj osobný stav, keď uzavrel nové manželstvo v roku 2014. Nepribudla mu však žiadna vyživovacia povinnosť voči inému dieťaťu, otec tak ako v čase rozvodu, tak i nateraz má vyživovaciu povinnosť jedine voči týmto deťom. Voči plnoletému synovi V., D.. XX.XX.XXXX z predchádzajúceho vzťahu, otec detí už v čase rozvodu manželstva s matkou detí nemal vyživovaciu povinnosť, preto tak ako uvádza otec aj vo svojich vyjadreniach, nemá voči tomuto žiadnu zákonnú vyživovaciu povinnosť, nemal ju ani v čase rozvodu s matkou detí, keď otec nemá vyživovaciu povinnosť ani voči svojej vnučke V., V. W., D.. XX.XX.XXXX, na ktorú by súd mal povinnosť v tomto konaní prihliadnuť. Istá zmena pomerov po rozvode u otca detí tak nastala však v tom, že uzavrel nové manželstvo, a teda manželka otca, ktorá pracuje s príjmom približne 1.200,- Eur mesačne je tak povinná sa podieľať na výdavkoch spoločnej domácnosti, ktorú vedie s otcom detí, tak ako sa podieľa stará matka detí žijúca s matkou a s deťmi v spoločnej domácnosti.

86. Majetkové pomery matky sa nezmenili, nenadobudla žiaden majetok. Tak ako v čase poslednej súdnej úpravy výživného nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, z hnutelného majetku vlastní motorové vozidlo Ford Fiesta, ktoré zakúpil otec detí ešte pred rozvodom manželstva a to na pôžičku, ktorú otec detí spláca v sume 174,- Eur mesačne a to od septembra 2010, ktorá splatnosť pôžičky nastane v auguste 2020. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná, a napokon vyplýva i z rozvodového rozsudku. S týmto majetkom bolo tak uvažované už pri poslednej súdnej úprave výživného, rovnako ako i s pôžičkovým zaťažením otca na kúpu tohto motorového vozidla. Tu žiadna zmena nenastala. Pokiaľ ide o zárobkové pomery matky tieto sa čiastočne zmenili, keď jej narástol príjem, čo matka v konaní

potvrdila. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že nie sú pravdivé tvrdenia otca, že táto v čase rozvodu a poslednej súdnej úpravy výživného nepracovala. Matka od 01.09.2011 pracovala ako učiteľka pre I. stupeň Základnej školy vo Vígľaši. Preto pokiaľ otec v konaní poukazoval na to, že sa podstatne zmenili pomery na strane matky v tom, že v čase poslednej súdnej úpravy výživného táto nepracovala, a teraz pracuje, tieto tvrdenia otca nie sú pravdivé. Matka v čase súdnej úpravy výživného talianskym súdom, teda v roku 2012 riadne pracovala. Toto zamestnanie mala do konca školského roku 2013/2014. Zarábala priemerne v čistom mesačne od 613,16 Eur do 744,96 Eur, ako to vyplýva zo správy jej zamestnávateľa, Základnej školy vo Vígľaši zo dňa 27.06.2014. Následne sa matka zamestnala ako učiteľka pre I. stupeň Základnej školy v Pliešovciach v školskom roku 2014/2015, keď dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 697,76 Eur, čo súd mal preukázané správou Základnej školy Pliešovce zo dňa 02.05.2017. Matka u tohto zamestnávateľa skončila pracovný pomer ku dňu 30.04.2016 na vlastnú žiadosť, čo bolo zistené z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 28.04.2016. Následne sa však matka s účinnosťou od 01.05.2016 zamestnala na riadený pracovný pomer opätovne u Základnej školy vo Vígľaši, čo dokladala pracovnou zmluvou zo dňa 29.04.2016. Dňa 04.10.2016 matka so Základnou školou vo Vígľaši uzatvorila i dohodu o pracovnej činnosti s pracovnou úlohou 1 hodinu týždenne v čase od 05.10.2016 do 30.06.2017, ktorú skutočnosť súd zistil z dohody o pracovnej činnosti zo dňa 04.10.2016. Za rok 2016 od 01.05.2016 matka do konca roku 2016 dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 792,81 Eur, k tomu príjem z dohody 60,- Eur mesačne, tak ako súd zistil zo správy jej zamestnávateľa Základná škola Vígľaš zo dňa 02.05.2017 a zo mzdového listu matky za rok 2016, predloženého jej zamestnávateľom. V roku 2017 dosahovala matka priemerný čistý mesačný príjem 796,08 Eur, k tomu príjem z dohody 60,- Eur mesačne, ale len do júna 2017, tak ako súd zistil zo správy jej zamestnávateľa z 12.12.2017 a zo mzdového listu matky predloženého zamestnávateľom za rok 2017. V roku 2018 matka dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 861,17 Eur a v roku 2019 850,47 Eur. Matka za celé obdobie poberala daňový bonus na dve deti vo výške 42,- Eur mesačne. Tiež bola poberateľkou rodinných prídavkov na dve deti spolu v sume 48,- Eur. Matka okrem uvedených príjmov od októbra 2014 poberala príjem aj na základe dohody od Akadémie vzdelávania Zvolen, keď v roku 2014 dosiahla z tohto príjmu 43,94 Eur, v roku 2015 220,61 Eur, v roku 2016 947,02 Eur, v roku 2017 v sume 617,72 Eur, v roku 2018 v sume 844,63 Eur a v roku 2019 v sume 689,78 Eur, tak ako súd zistil zo správ Akadémie vzdelávania Zvolen doložených v súdnom konaní. Prihliadnuc na uvedené potom príjem matky vzrástol postupne až o sumu približne 320,- Eur. Najvyšší príjem matka dosahovala v roku 2018 861,17 Eur, k tomu príjem z dohody 70,- Eur na mesiac, čo spolu predstavuje sumu 931,56 Eur priemerne mesačne v čistom bez daňového bonusu. Príjem matky predstavuje cca 1.000,- Eur v čistom mesačne včítane daňového bonusu a rodinných prídavkov. Výživné od otca na deti v súčasnosti predstavuje 400,- Eur, príjem do rodiny matky je tak 1.400,- Eur mesačne na matku a deti.

87. Otec detí nezmenil zamestnávateľa od roku 2012. Takýto príjem má matka bez úverového zaťaženia. Od rozvodu manželstva jej pribudlo úverové zaťaženie spolu v sume 100,- Eur mesačne v súčasnosti. Matka čerpala úver na rekonštrukciu bytu, v ktorom s deťmi býva, tento čerpala v čiastke 7.000,- Eur, ktorý matka bude splácať do dôchodkového veku, ďalej po rozvedení manželstva pribudlo ďalšie úverové zaťaženie matky vo forme spotrebného úveru vo výške 2.000,- Eur, ktorý matka čerpala na pokrytie nepredvídaných jednorazových väčších výdavkov a spláca ho v sume 50,- Eur mesačne so splatnosťou úveru tri roky.

88. Otec detí pre civilný súd v Chieti v návrhu, ktorý podal na tomto súde v júni 2017, keď návrh je datovaný dňom 29.06.2017, na zníženie výživného na deti uviedol, že v roku 2011 dosahoval príjem ročný v čistom 23.662,46 Eur, čo na mesiac predstavuje v čistom čiastku 1.971,87 Eur ($23.662,46 \div 12$ mesačných plátov = 1.971,87 Eur). Ide o príjem otca pred rozvodom manželstva. Od rozvodu manželstva otec detí zamestnávateľa nezmenil, v roku 2014 (v tomto roku matka podala návrh) dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 1.485,25 Eur, k tomu je potrebné na mesiac pripočítať sumu 145,- Eur v čistom ako príplatok otca k mzde, v roku 2015 to bolo 1.650,34 Eur, k tomu treba na mesiac pripočítať príplatok ku mzde 70,68 Eur, v roku 2016 1.696,64 Eur priemerne v čistom mesačne a v roku 2017 1.720,56 Eur priemerne mesačne v čistom. Otec zdokladoval príjmové pomery len do júna 2017, na žiadosť súdu zdokladovať príjmové pomery od júla 2017 až doposiaľ nereagoval, preto súd pre rozhodnutie o návrhu matky a plnoletého syna na zvýšenie výživného vychádzal z uvedených príjmových pomerov otca. Je dôležité poukázať však k uvedeniu týchto príjmov na to, že tento priemerný mesačný čistý príjem otec dosahoval v jednotlivých obdobiach po zrazení neosobných zrážok, dvoch pôžičiek, v jednej v sume 350,- Eur mesačne a druhej v sume 150,- Eur mesačne, spolu v sume 500,- Eur mesačne, ktorú sumu treba pripočítať k uvedenému čistému priemernému mesačnému príjmu otca, keďže išlo o

neosobné zrážky. Suma pôžičky 150,- Eur mesačne odpadla zo zrážky príjmu otca od júla 2016, kedy zo mzdy otca bola vykonávaná neosobná zrážka už len v čiastke 350,- Eur mesačne. V roku 2014 tak otec dosahoval bez zrážok priemerný čistý mesačný príjem 2.130,25 Eur, v roku 2015 2.221,01 Eur, v roku 2016 2.196,64 Eur, do júna, od júla 2.046,64 Eur, v roku 2017 2.070,56 Eur. Uvedené príjmy otca sú vyčíslené s prihliadnutím na zrážku priemernej mesačnej dane 238,- Eur. Pôžičky, ktoré otec spláca resp. jednu z nich splácal do roku 2016 a v druhej pokračuje v splácaní, tieto trvali u otca už keď bolo rozhodované o výživnom pre deti pôvodným rozsudkom. K týmto príjmom treba pripočítať otcom deklarovaný príjem priemerne mesačne v sume 350,- Eur za prenájom nehnuteľnosti, obchodného priestoru, ktorého otec je vlastníkom. Pôžička navyše, ktorú otec platil pôvodne vo výške 350,- Eur mesačne zo mzdy, bola ponížená na súčasnú sumu 252,- Eur mesačne. Ďalšie úverové zaťaženie otca vzniklo nanovo po rozvode manželstva, keď otec na nehnuteľnosť, v ktorej býva s manželkou, a ktorú nadobudol po rozvode manželstva čerpal úver, ktorý spláca v sume 870,- Eur mesačne. Sumu 174,- Eur mesačne z pôžičky na motorové vozidlo otec splácal už v čase rozvodu.

89. Pri zvážení celkovej finančnej a majetkovej situácie otca detí nemožno v neprospech detí a určenia zvýšeného výživného zarátať splácanie predmetnej hypotéky otcom, nakoľko použitie hypotéky viedlo k zvýšeniu životnej úrovne otca detí. Tu súd uvádza, že vyživovacie povinnosti majú prednosť pred inými povinnosťami, ktorá skutočnosť sa zohľadňuje aj pri vykonávaní zrážok z príjmu, preto prednostne treba zabezpečiť výživu detí. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť a v zmysle zákona o rodine má plnenie tejto povinnosti prednosť pred uspokojovaním vlastných potrieb rodiča. To znamená, že až po tom, ako rodič zabezpečí výživu svojho dieťaťa v dostatočnom rozsahu, má právo využiť svoje zostatkové finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb. Pri určovaní vyživovacej povinnosti súdom súd povinne skúma možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, teda nie jeho výdavky. Preto na úverové zaťaženie otca po rozvode manželstva o čiastku 870,- Eur mesačne nebolo možné pri rozhodovaní o návrhu prihliadnuť. Navyše otec po rozvode manželstva nadobudol do vlastníctva motorové vozidlo značky Mercedes za osobnú pôžičku podľa vyjadrenia 13.000,- Eur, ktoré zakúpil s finančnou pomocou svojej súčasnej manželky. Opätovne si týmto zvýšil svoju životnú úroveň. Tu súd opätovne poukazuje, že vyživovacia povinnosť rodiča je prvoradá, nákup motorového vozidla tak významnej značky, iste prispelo k zvýšeniu životnej úrovne otca detí. Pokiaľ ide o výdavky otca spojené s pobytom detí v Taliansku a s nákladmi na cestu detí do Talianska, tieto náklady otcovi vznikali už v čase pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom, otec tieto výdavky hradil i v tomto čase, v tomto žiadna zmena nenastala, preto otec nedôvodne poukazoval na hradenie týchto výdavkov. To, že otec nezdokladoval následný príjem, súd vyhodnotil na ťarchu otca. Rovnako nenastala žiadna zmena pomerov pokiaľ ide o poukazovanie otcom na skutočnosť, že pred rozvodom manželstva zakúpil motorové vozidlo, kde spláca úver 174,- Eur mesačne. Táto skutočnosť bola známa už v čase vydania súdneho rozhodnutia o výživnom. V tomto žiadna zmena nenastala. Nie je pre určenie výživného ani významné, že ho užíva matka a že sa nachádza v jej vlastníctve, keď táto skutočnosť bola známa už v čase pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom. Túto skutočnosť rodičia rešpektovali pri uzavretí rodičovskej dohody. Ani ďalšie úverové zaťaženie otca v mesačnej splátke 83,- Eur, z dôvodu pripoistenia otca k pôžičke, ktoré nastalo po poslednej súdnej úprave výživného nie je okolnosťou, na ktorú by súd bol povinný prihliadnuť pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného. Tu rovnako platí, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť, keď plnenie tejto povinnosti má prednosť pred uspokojovaním vlastných potrieb rodiča. Súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného nezohľadnil ani úverové zaťaženie matky. Bežné výdavky, pokiaľ ide o náklady na bývanie, otec v žiadnom svojom vyjadrení, ani pri svojom výsluchu nešpecifikoval. Na základe uvedeného prehľadu síce nedošlo k podstatnému nárastu príjmu otca, avšak vekom detí, ako tiež ich nástupom na strednú školu nepochybne došlo k zmene pomerov, ktorú súd vyhodnotil ako podstatnú zmenu pomerov na strane detí. Zvyšovanie životných nákladov detí bolo zohľadnené pôvodným súdnym rozhodnutím, ktoré upravovalo podľa rodičovskej dohody zvyšovanie výživného každoročne o čiastku 50,- Eur na mesiac, len po august 2016. Od augusta 2016 otec platí výživné 400,- Eur mesačne. Nad rámec tohto výživného otec hradí pobyty detí v Taliansku každoročne v období od troch týždňov do štyroch týždňov v lete počas letných prázdnin detí a náklady na cestu detí do Talianska a späť, včítane matky. Tieto náklady vynakladané otcom matka nerozporovala, otec ich dokladal dôkazmi o zakupovaní leteniek. Tieto náklady však otec hradil už aj v čase pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom. Tu tiež zmena nenastala. Okrem uvedeného zvlášť otec sa na ďalších výdavkoch detí nepodieľa. Ako vyplynulo z výsluchu detí tieto uviedli, že otec im v minulosti pri návštevách prinášal hračky, teraz im občas jednorazovo prispel sumou na požiadanie približne 50,- Eur, prípadne im zašle požadovanú vec. Pokiaľ deti požadujú drahšiu vec, otec to odráta od platby výživného. Tak sa stalo v septembri 2018, keď

otec zaslal výživné 300,- Eur, k čomu pripočítal platbu za nákup topánok pre O. v čiastke 160,- Eur a balné v sume 37,21 Eur, keď o sumu 100,- Eur vzhľadom na tieto náklady ponížil platbu výživného. Aj vyjadrenie otca detí O., že mu zakúpi v lete motorové vozidlo, ak matka spor nevyhrá, svedčí o tom, že otec disponuje finančnými prostriedkami odôvodňujúcimi zvýšenie výživného.

90. Ak by súd vychádzal z tvrdeného príjmu otca 1.800,- Eur mesačne, zohľadňujúc súčasné výživné 400,- Eur mesačne, pre potreby otca by zostávala suma 1.400,- Eur mesačne, keď takouto sumou disponuje matka pre seba a pre dve deti, z ktorých medzičasom jedno nadobudlo plnoletosť a jedno je blízke veku plnoletosti. Životná úroveň detí má byť totožná so životnou úrovňou rodičov. Už aj vzhľadom na uvedené bolo dôvodné zvýšiť výživné zo strany otca pre deti.

91. Priemerné mesačné výdavky pravidelné a odôvodnené súd u maloletého W. vyčísluje na čiastku približne 460,- Eur (stravné mimo školy 150,- Eur, telefón 16,60 Eur, bývanie 65,- Eur, elektrina 5,- Eur, TV 10,- Eur, stravné v škole 50,- Eur, výdavky na školské pomôcky 15,- Eur, cestovné do školy 50,- Eur, vreckové 30,- Eur, stužková 10,- Eur, zdravotné výdavky 10,- Eur, oblečenie a obuv 50,- Eur), u O. na sumu približne 390,- Eur (stravné mimo školy 150,- Eur, telefón 16,60 Eur, bývanie 65,- Eur, elektrina 5,- Eur, TV 10,- Eur, stravné v škole 30,- Eur, výdavky na školské pomôcky 15,- Eur, vreckové 30,- Eur, stužková 10,- Eur, zdravotné výdavky 10,- Eur, oblečenie a obuv 50,- Eur). V uvedenom však nie sú zahrnuté výdavky aj na kultúrne vyžitie detí, na ich mimovoľný čas, na hygienické potreby a podobne. Tiež v uvedenom nie sú zahrnuté jednorazové výdavky pre deti, počas strednej školy mal. W. sa zúčastnil školského pobytu v Španielsku, kde výdavok predstavoval jednorazový 1.000,- Eur (700,- Eur pobyt + 300,- Eur vekové), tiež obidve deti sa zúčastnili lyžiarskeho výcviku, kde vznikli výdavky najmä so zakúpením lyžiarskej výstroje (oblečenia), lyžiarska výstroj ako lyže, palice pre mal. W. matka vypožičala, rovnako pre O., avšak výpožička za O. bola hradená, O. absolvoval vodičský kurz, kde bol jednorazový výdavok približne 600,- Eur, tento nosí pevný zubný strojček, kde oprava stojí približne 30,- Eur. Maloletý W. navštevuje futbal, s čím matka má zvýšené výdavky na cestovanie, keďže vozí syna do miesta futbalového krúžku Kováčová. V minulosti obidve deti navštevovali anglický krúžok, s čím bol u matky spojený výdavok mesačne pre obidve deti 50,- Eur. V súčasnom období už deti na tento krúžok nechodia. S účasťou mal. W. na futbalovom krúžku nevznikajú inak zvýšené výdavky, a to pravidelné, okrem nákladov na cestovné, vznikajú jednorazové zvýšené výdavky keď sa kupujú kopačky, chrániče a podobne. Mal. W. hráva futbal od roku 2016. V blízkej budúcnosti mal. W. má školou organizovaný plavecký výcvik, kde náklady budú predstavovať jednorazový výdavok 160,- Eur, k tomu náklady na obed a vreckové. Na všetky tieto zvýšené jednorazové výdavky otec nad rámec bežného výživného neprispieva.

92. Po posúdení vyššie uvedených skutkových zistení súd dospel k záveru, že je potrebné zvýšenie výživného pre deti, avšak nie v plnom rozsahu, tak ako žiadala matka mal. dieťaťa, ako aj už plnoletý syn rodičov, ale s prihliadnutím na odôvodnené potreby detí, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca detí zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 320,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, t.j. o sumu 120,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť. Nebolo tak dôvodné na základe skutkových zistení zvýšiť výživné na deti až o sumu 200,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, keď nepochybne matka má tiež peňažnú vyživovaciu povinnosť voči obidvom deťom. Preto súd zvýšil výživné pre obidve deti, počiatok zvýšenia výživného však u detí určil odlišne, u mal. W. dňom 01.09.2018 a u už plnoletého O. dňom 01.09.2017, teda od nástupu detí na strednú školu. Nezvýšil výživné za obdobie od podania návrhu matkou do nástupu detí na strednú školu, keď v tomto období ešte nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov na strane detí, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, keď napokon zvyšujúce sa výdavky detí počas návštevy základnej školy boli pokryté postupným zvyšovaním výživného podľa posledného súdneho rozhodnutia.

93. Na základe tohto rozsudku potom otec má povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa zvýšeným výživným v sume 320,- Eur mesačne, spolu 640,- Eur mesačne, čo spolu na obidve deti predstavuje približne 30 % čistého príjmu otca bez osobných zrážok otca s prihliadnutím na príjem z prenájmu za obchodný priestor. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 až 30 % jeho čistého príjmu samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu (napríklad uznesenie Krajského súdu Trnava sp.zn. 10CoP/15/2016 zo dňa 30.06.2016).

94. Nakoľko syn O. nadobudol plnoletosť, otec má povinnosť platiť výživné už k rukám plnoletého syna, a to aj za spätné obdobie.

95. Nakoľko súd zvýšil výživné spätné, otcovi vznikol dlh na zročnom výživnom. U maloletého W. je to ku dňu súdneho rozhodnutia v sume 2.160,- Eur (za 18 mesiacov po 120,- Eur = 2.160,- Eur konkrétne za obdobie od 01.09.2018 do 29.02.2020), u plnoletého O. je to 3.600,- Eur (za 30 mesiacov po 120,- Eur = 3.600,- Eur, konkrétne za obdobie od 01.09.2017 do 29.02.2020). Zročné výživné na mal. W. otec je povinný zaplatiť k rukám matky, keď aj výživné bude ďalej poukazovať k rukám matky. Výživné na plnoletého syna bude otec poukazovať k rukám plnoletého syna, včítane úhrady zročného výživného.

96. Nakoľko otcovi vznikol dlh na zročnom výživnom na obidve deti spolu v sume 5.760,- Eur, keď aby otec nebol neprimerane zaťažovaný zaplatením zročného výživného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, súd povolil otcovi zaplatiť zročné výživné v splátkach po sume 100,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Ak otec nedodrží splátkový kalendár určený súdom, nastane splatnosť celého dlhu, a otec bude povinný zaplatiť dlh na zročnom výživnom naraz.

97. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku. Konanie je oslobodené od akýchkoľvek súdnych poplatkov.

98. V konaní vznikli i trovy konania štátu, a to za preklady vyjadrení a listinných dôkazov, výsluchu otca, ktorý mal právo konať pred súdom v jazyku, ktorý ovláda a ktorým bol taliansky jazyk. Trovy konania štátu predstavujú trovy prekladateľských a tlmočnických úkonov súdom pribratého tlmočníka a prekladateľa. Z ustanovenia § 155 Civilného sporového poriadku vyplýva, že každý má právo konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie (§ 155 ods. 1). Trovy tlmočenia podľa odseku 1 znáša štát (§ 155 ods. 3 prvá veta). Vzhľadom na uvedené súd o nároku štátu na náhradu trov konania rozhodol tak, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej

forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Odvolať súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).

Rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).